

Briselē, 13.7.2016.
COM(2016) 468 final

2016/0225 (COD)

Priekšlikums

EIROPAS PARLAMENTA UN PADOMES REGULA,
ar ko izveido Savienības pārmitināšanas sistēmu un groza Eiropas Parlamenta un
Padomes Regulu (ES) Nr. 516/2014

PASKAIDROJUMA RAKSTS

1. PRIEKŠLIKUMA KONTEKSTS

• Priekšlikuma pamatojums un mērķi

Eiropas Savienība strādā, lai izveidotu integrētu, ilgtspējīgu un visaptverošu ES migrācijas politiku, kuras pamatā ir solidaritāte un taisnīgs atbildības sadalījums un kura var efektīvi darboties gan ierastos, gan krīzes apstākļos. Kopš Eiropas programmas migrācijas jomā pieņemšanas¹ Eiropas Komisija strādā, lai īstenotu pasākumus, kas risinātu gan īstermiņa, gan ilgtermiņa problēmas migrācijas plūsmu efektīvai un visaptverošai pārvaldībai.

Trešo valstu valstspiederīgo vai bezvalstnieku pārmitināšana ir viens no risinājumiem, ko var piedāvāt pārvietotām personām, kam nepieciešama starptautiskā aizsardzība, sniedzot tām iespēju ieceļot dalībvalstīs likumīgi un droši, kā arī saņemt aizsardzību tik ilgi, cik nepieciešams. Pārmitināšana turklāt ir instruments, kas apliecina starptautisko solidaritāti un atbildības sadalījumu ar trešām valstīm, uz kurām vai kuru teritorijā pārvietots liels skaits personu, kam ir nepieciešama starptautiskā aizsardzība, kā arī migrācijas un krīžu pārvarēšanas instruments.

Pārmitināšana ir neatņemams elements ceļā uz plašāko mērķi, kas paredz aizsardzības sniegšanu personām, kam tā nepieciešama, vienlaikus samazinot neatbilstīgus un bīstamus ceļus šādas aizsardzības gūšanai, novēršot kontrabandas tīklu iedzīvošanos no šī procesa, un, mazinot spiedienu uz valstīm reģionos, uz kurām vai kuru teritorijās pārvietots liels skaits personu, kam ir nepieciešama starptautiska aizsardzība, apliecina solidaritāti ar šīm valstīm.

ANO Augstais komisārs bēgļu jautājumos (UNHCR) lēš, ka personu skaits, kam pasaules mērogā 2017. gadā būs nepieciešama pārmitināšana, pārsniegs 1,19 miljonus. Salīdzinājumam jāmin, ka 2015. gadā visā pasaulē tika pārmitināti vien aptuveni 80 000 cilvēku. Pēdējo gadu laikā UNHCR ir mudinājis Eiropas Savienību un tās dalībvalstis veikt papildu pasākumus, lai uzņemtu bēgļus ilgtspējīgu pārmitināšanas programmu ietvaros, cita starpā apstiprinot Starptautiskās Migrācijas organizācijas (IOM) un piecu nevalstisko organizāciju, kas aktīvi darbojas bēgļu aizsardzības jomā, 2012. gadā vadīto kampaņu, kas paredz 20 000 cilvēku pārmitināšanu ik gadu līdz 2020. gadam².

Kā minēts 2016. gada 6. aprīļa paziņojumā Ceļā uz kopējās Eiropas patvēruma sistēmas reformu un labākām iespējām likumīgai nokļūšanai Eiropā³, Komisijas mērķis ir izveidot labāk strukturētu, saskaņotu un pastāvīgu pārmitināšanas sistēmu visā Eiropas Savienībā, balstoties uz esošo pieredzi. Šāda sistēma turpmāko pārmitināšanas pasākumu pārvaldībai Eiropas Savienības ietvaros ir nepieciešama, jo pašlaik noturīgākas kolektīvas Eiropas Savienības pieejas trūkums pārmitināšanai kavē Eiropas Savienību sasniegt tās politiskos mērķus. Lai gan pārmitināšana ES ietvaros turpinās jau daudzus gadus, līdz šim visas

¹ COM(2015) 240 *final*.

² Amnesty International, CCME (Baznīcu komisija migrantu jautājumos Eiropā), ECRE (Eiropas padome bēgļu un izsūtīto personu jautājumos), ICMC (Starptautiskā katoļu migrācijas komisija), un organizācija *Save me*.

³ COM(2016) 197 *final*.

iniciatīvas ir bijušas vai nu atsevišķu valstu vai daudzpusēju programmu apkopojums, vai arī organizētas ar *ad hoc* pieeju katrā atsevišķā gadījumā.

Eiropas Bēgļu fonda (EBF) ietvaros, ko turpina Patvēruma, migrācijas un integrācijas fonds (AMIF), Savienības līmenī ir panākta vienošanās par vairākiem pārmitināšanas aspektiem nolūkā nodrošināt mērķorientētus finanšu stimulus, definējot kopīgas prioritātes pārmitināšanas jomā. Šīs vienošanās papildināja praktiska sadarbība starp dalībvalstīm, tostarp Eiropas Patvēruma atbalsta biroja (ESAO) un Eiropas Pārmitināšanas tīkla (*European Resettlement Network*) ietvaros.

Balstoties uz esošajām pārmitināšanas un humanitārās uzņemšanas iniciatīvām ES ietvaros, kā arī uz pieredzi, kas gūta valstu mēroga pārmitināšanas programmās, šī leģislatīvā akta priekšlikuma mērķis ir izveidot Savienības pārmitināšanas sistēmu nolūkā pilnveidot Savienības politiku pārmitināšanas jomā un nodrošināt kolektīvu un saskaņotu pieeju, piemērojot vienotu procedūru. Tas mazinātu atšķirības starp dažādu valstu praksi pārvietošanas jomā un nostādītu Savienību spēcīgākā pozīcijā, lai sasniegtu tās izvirzītos politikas mērķus arī pasaules mērogā. Savienībai būtu jāspēj starptautiskos forumos paust vienotu viedokli, vienoti uzņemties saistības sniegt ieguldījumu globālajās pārmitināšanas iniciatīvās un tādējādi gūt ES centienu plašāku redzamību, lai pārliecinātu starptautiskos partnerus uzņemties savu atbildības daļu, vienlaikus pakāpeniski palielinot dalībvalstu kopīgos centienus pārmitināšanas jomā.

Konkrēti priekšlikuma mērķi ir šādi: nodrošināt kopēju pieeju drošai un likumīgai nokļūšanai Savienībā trešo valstu valstspiederīgajiem, kam nepieciešama starptautiska aizsardzība, tādējādi arī pasargājot viņus no migrantu kontrabandas tīklu ekspluatācijas un viņu dzīvības apdraudējumiem, mēģinot nokļūt Eiropā; palīdzēt mazināt spontānas ieceļošanas spiedienu uz dalībvalstu patvēruma sistēmām; radīt iespēju sadalīt atbildību par aizsardzības sniegšanu ar valstīm, uz kurām vai kuru teritorijā ir pārvietots liels skaits personu, kam nepieciešama starptautiska aizsardzība, un palīdzēt mazināt spiedienu uz šīm valstīm; nodrošināt kopēju Savienības ieguldījumu globālo pārmitināšanas centienu īstenošanā.

- **Saskanība ar pašreizējiem noteikumiem konkrētajā politikas jomā**

Šis priekšlikums ir saskanīgs ar turpmāk minētajām pārmitināšanas un humanitāras uzņemšanas iniciatīvām ES līmenī un tās papildina.

2015. gada 20. jūlijā Padomē sanākušie dalībvalstu valdību pārstāvji, pieņēma secinājumus⁴ daudzpusējo un valstu sistēmu ietvaros un kopā ar asociētajām valstīm pārmitināt 22 504 personas, kam acīmredzami bija nepieciešama aizsardzība, pamatojoties uz Komisijas Ieteikumu par Eiropas pārmitināšanas sistēmu⁵, kas paredzēja 20 000 personu pārmitināšanu Komisija regulāri ziņo par šo secinājumu īstenošanu, īpaši savos Ziņojumos par pārcelšanu un pārmitināšanu⁶.

⁴ Dok. 11097/15.

⁵ C(2015) 3560 *final*.

⁶ Atsauce uz ziņojumu, ko paredzēts pieņemt 13. jūlijā.

Komisija 2015. gada 15. decembrī pieņēma Ieteikumu attiecībā uz brīvprātīgu humanitārās uzņemšanas shēmu ar Turciju⁷, lai nodrošinātu solidaritāti un atbildības sadalījumu ar Turciju Sīrijas konflikta rezultātā uz Turciju pārvietoto personu aizsardzības nolūkos, un vairāki šī ieteikuma elementi īsteno daļu no 2016. gada 18. marta ES-Turcijas Paziņojuma. ES-Turcijas Paziņojumā noteikts, ka par katru sīrieti, kas tiek atgriezts Turcijā no Grieķijas salām, kāds cits sīrietis tiks pārmitināts no Turcijas uz ES, ņemot vērā ANO izstrādātos neaizsargātības kritērijus.

Komisija 2016. gada 21. martā nāca klajā ar priekšlikumu Padomes lēmumam, ar ko groza Padomes Lēmumu (ES) 2015/1601, ar ko nosaka pagaidu pasākumus starptautiskās aizsardzības jomā Itālijas un Grieķijas labā⁸. Atbilstoši šim priekšlikumam dalībvalstis drīkst sākotnēji pārceļšanai paredzētās 54 000 vietas izmantot tam, lai uzņemtu sīriešus no Turcijas, piemērojot pārmitināšanu, humanitāro uzņemšanu vai izmantojot citus likumīgus ceļus. Tāpēc dalībvalstīm vajadzētu pastāvēt iespējai pārceļamo pieteikuma iesniedzēju skaita atņemt to skaitu sīriešu, kuri uz attiecīgās dalībvalsts teritoriju pārmitināti no Turcijas. Šiem skaitļiem vajadzētu papildināt saistības, kas īstenotas atbilstoši 2015. gada 20. jūlija secinājumiem par pārmitināšanu.

Ierosinātā regula ir kopējās Eiropas patvēruma sistēmas neatņemama daļa un pilnībā atbilst šīs sistēmas reformas nolūkos 2016. gada 4. maijā iesniegtajam pirmajam tiesību aktu priekšlikumu kopumam, kurā ietilpst priekšlikums pārstrādāt Dublinas III regulu⁹, priekšlikums pārstrādāt *EURODAC* regulu¹⁰ un priekšlikums izveidot Eiropas Savienības Patvēruma aģentūru¹¹, kā arī otrajam tiesību aktu priekšlikumu kopumam, kuros ietilpst Patvēruma procedūru direktīvas¹², Uzņemšanas apstākļu direktīvas¹³ un Kvalifikācijas direktīvas¹⁴ reforma.

Dublinas III regulas reformas priekšlikumā ietvertajā taisnīguma mehānismā tiks ņemts vērā to personu skaits, kurām nepieciešama starptautiska aizsardzība un ko dalībvalstis faktiski pārmitinājušas. Korektīvā sadales mehānisma aprēķinos pārmitināto personu skaits tiks pieskaitīts starptautiskās aizsardzības pieteikumu skaitam. Tādējādi tiek atzīts tas, cik svarīgi ir centieni ieviest likumīgus un drošus ceļus uz Eiropu.

Lai nodrošinātu atbilstību patvēruma *acquis*, pārmitināšanai izvēlētajām personām būtu jāpiešķir starptautiska aizsardzība. Līdz ar to patvēruma *acquis* iekļautie noteikumi par starptautiskās aizsardzības saturu būtu jāpiemēro, tiklīdz pārmitinātās personas atrodas dalībvalstu teritorijā. Turklāt būtu lietderīgi grozīt regulu XXXX/XX/ES [jaunā pārstrādātā *EURODAC* regula], lai nodrošinātu, ka dalībvalstis drīkst pārmitināto personu datus glabāt *EURODAC* sistēmā, kurā tos uzskata par starptautiskās aizsardzības pieteikumu

⁷ C(2015) 9490.

⁸ COM(2016) 171 *final*.

⁹ COM(2016) 270 *final*.

¹⁰ COM(2016) 272 *final*.

¹¹ COM(2016) 271 *final*.

¹² COM(2016) xxx *final*.

¹³ COM(2016) xxx *final*.

¹⁴ COM(2016) xxx *final*.

iesniedzējiem, lai gan šīs personas nav iesniegušas pieteikumus par starptautisko aizsardzību dalībvalstīs. Tas dalībvalstīm ļautu izsekot pārmitināto personu iespējamai sekundārai pārvietošanās no pārmitināšanas mērķa dalībvalsts uz citām dalībvalstīm.

Saskaņā ar priekšlikumu izveidot Eiropas Savienības Patvērumu aģentūru [Eiropas Savienības Patvēruma aģentūrai] būs loma pārmitināšanas sistēmas īstenošanā, jo dalībvalstis varēs tai pieprasīt palīdzību koordinēt tehnisku sadarbību un atvieglot infrastruktūras dalītu lietošanu.

Pārmitināšanas izdošanās ir atkarīga arī no pārvietoto personu agrīnas, efektīvas un sekmīgas integrācijas. Šajā nolūkā noderīgs būs arī 2016. gada 7. jūnijā iesniegtais Rīcības plāns par trešo valstu valstspiederīgo integrāciju¹⁵. Viens no šā plāna prioritārajiem pasākumiem paredz iesaisti pirmsizceļošanas un pirmsieceļošanas pasākumos, kas vērsti gan uz personām, kuras ieceļo no trešām valstīm, gan uz uzņemamo sabiedrību. Šādi pasākumi var būt noderīgi indivīdiem neatkarīgi no viņu iemesliem likumīgi pārcelties uz ES, bet tie var būt īpaši svarīgi, sagatavojoties to personu pārmitināšanai, kurām nepieciešama aizsardzība.

Šī regula būtu jāpiemēro, neskarot Direktīvu 2004/38/EK par Savienības pilsoņu un viņu ģimenes locekļu tiesībām brīvi pārvietoties un uzturēties dalībvalstu teritorijā.

Īpaši svarīgi ir mobilizēt dažādos rīcībpolitikas virzienus un instrumentus, lai pastiprinātu Savienības diplomātisko, tehnisko un finansiālo sadarbību ar trešām valstīm migrācijas pārvaldībā. Atbilstoši Komisijas Paziņojumam par jaunu satvara partnerībai ar trešām valstīm izveidi saskaņā ar Eiropas programmu migrācijas jomā¹⁶ Savienība centīsies veidot partnerību ar būtiskākajām trešām izcelsmes un tranzīta valstīm, veicot saskaņotu un pielāgotu iesaistīšanos, proti, Eiropas Savienībai un tās dalībvalstīm rīkojoties koordinēti. Šim partnerību satvaram citastarp vajadzētu stiprināt atbalstu tiem cilvēkiem, kuriem savās izcelsmes un tranzīta valstīs nepieciešama aizsardzība, un radīt reālas izredzes pārmitināšanai uz Savienību, lai tādējādi atturētu cilvēkus no nelikumīgiem un bīstamiem braucieniem un glābtu dzīvības. Šis tiesību akta priekšlikums nepārprotami apliecina Savienības apņēmību palīdzēt valstīm, kuras cieš no vislielākās migrācijas nastas, un atturēt cilvēkus no bīstamiem braucieniem, piedāvājot alternatīvas likumīgas iespējas.

- **Saskanība ar citām Savienības politikas jomām**

Priekšlikums ir saskanīgs ar migrācijas labākas pārvaldības visaptverošo ilgtermiņa politiku, kuru Komisija izklāstījusi Eiropas programmā migrācijas jomā, kas Komisijas priekšsēdētāja Junkera politikas pamatnostādnes iestrādā saskanīgās un savstarpēji nostiprinošās iniciatīvās, kuras pamatojas uz četriem pīlāriem. Šie pīlāri ir neatbilstīgas migrācijas stimulu samazināšana, ārējo robežu nodrošināšana un dzīvību glābšana, spēcīga patvēruma politika un jauna likumīgas migrācijas politika.

Šis priekšlikums, ar ko tiek tālāk īstenots uzdevums stiprināt Savienības patvēruma politiku, būtu jāuzskata par daļu no plašākas politikas ES līmenī, kura ir vērsta uz stabilas un ilgtspējīgas sistēmas izveidošanu migrācijas pārvaldībai nākotnē.

¹⁵ COM(2016) 377 *final*.

¹⁶ COM(2016) 385 *final*.

2. JURIDISKAIS PAMATS, SUBSIDIARITĀTE UN PROPORCIONALITĀTE

• Juridiskais pamats

Šis priekšlikums ir daļa no pasākumiem, kas veido kopējo Eiropas patvēruma sistēmu. Tā mērķis ir palīdzēt pārvaldīt tādu trešo valstu valstspiederīgo vai bezvalstnieku pieplūdumu, kuri lūdz starptautisko aizsardzību, šajā nolūkā paredzot likumīgus ceļus starptautiskās aizsardzības saņemšanai partnerībā un sadarbībā ar trešām valstīm. Šī priekšlikuma mērķis ir izveidot Savienības pārmitināšanas sistēmu, kurā ietilptu kopīgas procedūras to trešo valstu valstspiederīgo vai bezvalstnieku uzņemšanai, kuriem nepieciešama starptautiskā aizsardzība, no konkrētas trešās valsts, uz kuru vai kuras teritorijā šīs personas ir pārvietotas, uz dalībvalstu teritoriju nolūkā šīm personām sniegt starptautisko aizsardzību. Tāpēc priekšlikuma pamatā ir LESD 78. panta 2. punkta d) apakšpunkts (kopīgas procedūras), un g) apakšpunkts (partnerattiecības un sadarbība ar trešām valstīm). Šim juridiskajam pamatam jāpiemēro parastā likumdošanas procedūra.

• Valstu atšķirīgās nostājas

Saskaņā ar LESD pievienoto Protokolu Nr. 21 par Apvienotās Karalistes un Īrijas nostāju saistībā ar brīvības, drošības un tiesiskuma telpu, Apvienotā Karaliste un Īrija nepiedalās atbilstīgi LESD trešās daļas V sadaļai ierosināto pasākumu pieņemšanā Padomē. Apvienotā Karaliste un Īrija trīs mēnešu laikā no priekšlikuma vai iniciatīvas iesniegšanas vai jebkurā laikā pēc to pieņemšanas var paziņot Padomei, ka tās vēlas līdzdarboties ierosināto pasākumu pieņemšanā un piemērošanā.

Saskaņā ar LESD pievienoto Protokolu Nr. 22 par Dānijas nostāju Dānija nepiedalās atbilstīgi LESD trešās daļas V sadaļai ierosināto pasākumu pieņemšanā Padomē. Dānija saskaņā ar tās konstitucionālajām prasībām jebkurā laikā var paziņot pārējām dalībvalstīm, ka tā vēlas pilnībā piemērot visus attiecīgos pasākumus, kas pieņemti, pamatojoties uz LESD trešās daļas V sadaļu.

Eiropas Kopiena ir noslēgusi nolīgumus ar Islandi, Norvēģiju, Šveici un Lihtenšteinu, ar ko tās kļūst par asociētajām valstīm Dublīnas/*EURODAC acquis*. Šis priekšlikums neietekmē Dublīnas/*EURODAC acquis*, tādēļ asociētajām valstīm nav pienākuma ziņot Komisijai par to, vai tās pēc šās regulas pieņemšanas Eiropas Parlamentā un Padomē to pieņem. Asociētās valstis tomēr var lemt brīvprātīgi piedalīties ar šo regulu izveidotajā Savienības pārmitināšanas sistēmā.

• Subsidiaritāte

Noteiktā mērā saskaņojot dalībvalstu praksi attiecībā uz pārmitināšanu, tiek paaugstināta iespējamība, ka personas, kas ir atbilstīgas pārmitināšanai, neatteiksies no pārmitināšanas kādā konkrētā dalībvalstī nevis citā. Šāda saskaņošana turklāt palielinātu Savienības kopējo ietekmi politiskajā un politikas nostādņu dialogā ar trešām valstīm un atbildības sadalījumu ar tām trešām valstīm, uz kurām vai kuru teritorijā ir pārvietots liels skaits personu, kam nepieciešama starptautiskā aizsardzība. Šos mērķus nevar pietiekami labi sasniegt atsevišķās dalībvalstīs, bet, ņemot vērā Savienības pārmitināšanas sistēmas mērogu un ietekmi, tos var labāk sasniegt Savienības līmenī.

- **Proporcionalitāte**

Regula kā juridiskais instruments un tās saturs nepārsniedz to, kas ir nepieciešams, lai sasniegtu priekšlikuma mērķus, proti, a) mazināt atšķirības starp pārmitināšanas praksi un procedūrām dalībvalstīs, b) tiem trešo valstu valstspiederīgajiem vai bezvalstniekiem, kam ir nepieciešama starptautiskā aizsardzība, nodrošināt likumīgu un drošu ieceļošanu dalībvalstu teritorijās, c) palīdzēt mazināt trešo valstu valstspiederīgo vai bezvalstnieku lielapjoma neatbilstīgas ieceļošanas dalībvalstu teritorijās risku, tādējādi mazinot spontānas ieceļošanas spiedienu uz dalībvalstu patvēruma sistēmām, d) paust solidaritāti ar valstīm reģionos, uz kuriem vai kuru teritorijā ir pārvietots liels skaits personu, kam nepieciešama starptautiskā aizsardzība, palīdzot mazināt ieceļošanas spiedienu uz tām, e) sekmēt Savienības ārpolitikas mērķu sasniegšanu, palielinot Savienības ietekmes līdzekļu klāstu attiecībās ar trešām valstīm, un f) sniegt efektīvu ieguldījumu pasaules mēroga pārmitināšanas iniciatīvās, starptautiskos forumos un attiecībās ar trešām valstīm paūzt vienotu nostāju.

Priekšlikuma saturs ir balstīts uz pieredzi, kas gūta, īstenojot esošās pārmitināšanas iniciatīvas ES ietvaros, un dalībvalstu pārmitināšanas praksē, īpaši atbilstoši standarta operāciju procedūrai, kurā sniegtas norādes ar Turciju izveidotās pārmitināšanas shēmas īstenošanai, kas izklāstīta 2016. gada 18. marta ES-Turcijas Paziņojumā.

- **Instrumenta izvēle**

Regula izvēlēta nolūkā nodrošināt pārmitināšanas procedūras augstu konverģenci, kas atbilstu patvēruma procedūras konverģences apmēram, attiecībā uz kuru tāpat ierosināts pieņemt regulu. Balstoties uz dalībvalstīs pastāvošo pārmitināšanas praksi, jo īpaši uz standarta operāciju procedūrām, kurās sniegtas norādes 2016. gada 18. marta Paziņojumā izklāstītās pārmitināšanas shēmas ar Turciju īstenošanai, regula ļauj panākt šīs pārmitināšanas prakses augstāku konverģences līmeni, nekā to ļautu direktīva, kas nav tieši piemērojama un atstāj īstenošanas formas un metodes izvēli dalībvalstu ziņā. Šāds augsts konverģences līmenis radīs iespēju panākt lielāku sinerģiju Savienības pārmitināšanas sistēmas īstenošanā un palīdzēs uz pārmitināšanu tiesīgās personas atturēt no atteikšanās tikt pārmitinātām uz kādu konkrētu dalībvalsti, kā arī atturēt pārmitinātās personas no sekundāras pārvietošanās. Turklāt paredzams, ka Savienības iestādes pieņems ikgadējus Savienības pārmitināšanas plānus un Savienības mērķtiecīgas pārmitināšanas shēmas, kurām ir būtiska nozīmē Savienības pārmitināšanas sistēmas īstenošanā, un šajā nolūkā tieši regula ir atbilstīgais instruments.

3. REZULTĀTI APSPIEDĒM AR IEINTERESĒTAJĀM PERSONĀM

Apspriedes ar dalībvalstīm un asociētajām valstīm, kā arī ar Apvienoto Nāciju Augsto komisāru bēgļu jautājumos (*UNHCR*), Starptautisko Migrācijas Organizāciju (*IOM*), un Eiropas Patvēruma atbalsta biroju (*EASO*) tika veiktas Sestā pārmitināšanas foruma ietvaros, kas notika 2016. gada 6. aprīlī. Apspriedes ar šīm ieinteresētajām pusēm notika, pamatojoties uz diskusiju dokumentu, kas tām tika nosūtīts pirms sanāksmes.

Visas ieinteresētās puses piekrita nepieciešamībai pēc spēcīgākiem centieniem, lai piedāvātu drošus un likumīgus ceļus starptautiskās aizsardzības saņemšanai Savienībā, tā aizstājot bīstamu un neatbilstīgu ieceļošanu. Vairākas ieinteresētās puses uzsvēra nepieciešamību

Savienībai uzņemties pamanāmu atbildību pasaules mēroga pārmitināšanas pasākumos un ciešāk koordinēt dalībvalstu pārmitināšanas centienus.

Atsevišķas ieinteresētās puses iestājās par juridiski saistošu regulējumu ar visu dalībvalstu dalību, kas būtu balstīts uz vienotām Savienības pārmitināšanas saistībām un atbildības sadalījumu starp dalībvalstīm, pamatojoties uz taisnīga atbildības sadalījuma principu, bet citas atbalstīja dalībvalstu saistību uzņemšanos uz brīvprātības principa.

Ieinteresētās puses kopumā atzina, ka noteiktos apstākļos pārmitināšanu var izmantot kā ietekmes līdzekli politiskajos un politikas nostādņu dialogos ar trešām valstīm, iespējams, arī mērķtiecīgu un īpaši pielāgotu stratēģiju ietvaros.

Atsevišķas puses atsaucās uz sarunām par standarta operāciju procedūrām, kurās sniegtas norādes 2016. gada 18. marta ES-Turcijas Paziņojumā izklāstītās pārmitināšanas shēmas ar Turciju īstenošanai, un apsvēra iespēju vairākus šīs shēmas elementus ietvert kopējā Savienības pārmitināšanas sistēmā. Vairākas dalībvalstis atbalstīja iespēju izmaksu samazināšanas nolūkā koplietot infrastruktūru un nosūtīt kopīgas atlases misijas, taču vairums dalībvalstu iebilda pret šādiem kopīgiem pasākumiem, tai skaitā attiecībā uz drošības pārbaudēm.

Vairāki apspriežu dalībnieki uzsvēra *UNHCR* īpašo nozīmi šajā procesā, jo īpaši tā lomu saistībā ar to personu identificēšanu, kuras ir atbilstīgas pārmitināšanai. Tika pausts atbalsts arī iespējai, ka praktisko pasākumu īstenošanā svarīgu lomu varētu uzņemties arī citas organizācijas, piemēram, *EASO* un *IOM*.

Visas dalībvalstis uzsvēra Savienības finansējuma nozīmi pārmitināšanas pasākumu atbalstam.

- **Pamattiesības**

Šis priekšlikums neskar tiesības uz patvērumu un aizsardzību pret izraidīšanu saskaņā ar Eiropas Savienības Pamattiesību Hartas (turpmāk - „Harta”) 18. un 19. pantu. Nepieciešamība veicināt un ievērot bērnu tiesības, tiesības uz ģimenes dzīvi un tiesības uz personas datu neaizskaramību, kas garantētas, attiecīgi, Hartas 24., 7. un 8. pantā, ir pienācīgi ņemtas vērā Savienības pārmitināšanas sistēmas izstrādē, it īpaši, nosakot pārmitināšanas atbilstības kritērijus saskaņā ar priekšlikuma 5. pantu un pārmitināšanas procedūru saskaņā ar priekšlikuma 10. un 11. pantu.

Šajā kontekstā, īstenojot un piemērojot šo regulu un uz tās pamata pieņemtos deleģētos aktus, īpaša uzmanība jāpievērš ANO Konvencijā par bērnu tiesībām nostiprinātajām tiesībām un principiem.

Tāpat, ņemot vērā Eiropas Padomes Konvenciju par vardarbības pret sievietēm un vardarbības ģimenē novēršanu un apkarošanu (Stambulas konvencija), šīs Regulas interpretācijā un piemērošanā būtu ievērojama dzimumu specifikai pielāgota pieeja.

Priekšlikums ievēro arī vispārīgos vienlīdzības un nediskriminācijas principus, tā kā tas dalībvalstīm nosaka skaidru diskriminācijas aizliegumu, citastarp balstoties uz tādiem

īemesliem kā dzimums, rase, ādas krāsa, etniskā vai sociālā izcelsme, ģenētiskas īpašības, valoda, reliģija vai ticība, politisks vai cits viedoklis, piederība nacionālai minoritātei, īpašums, dzimšana, invaliditāte, vecums vai seksuālā orientācija, kad dalībvalstis ņem vērā sociālas vai kultūras saites vai citas individuālas iezīmes, kas var veicināt integrāciju iesaistītajā valstī. Tas neskar gadījumus, kad atšķirīga attieksme ir nepieciešama, lai piemērotu Savienības mērķtiecīgas pārmitināšanas shēmas darbības jomu un atbilstības kritērijus saskaņā ar 5. panta a) un b) punktu.

4. IETEKME UZ BUDŽETU

Par katru saskaņā ar šo priekšlikumu pārmitinātu personu, dalībvalstīm, kas piedalās Eiropas Parlamenta un Padomes 2014. gada 16. aprīļa Regulā (ES) Nr. 516/2014, izveido Patvēruma, migrācijas un integrācijas fondu (*AMIF*), būs tiesības no Savienības budžeta saņemt summu EUR 10 000 apmērā. Savienībā ik gadu pārmitināmo personu maksimālais kopskaits tiks noteikts Padomes īstenošanas aktos, ar ko pieņem Savienības ikgadējos pārmitināšanas plānus.

2017. finanšu gads būtu uzskatāms par pārejas periodu starp pārmitināšanas shēmu, kas tiek īstenota saskaņā ar 2015. gada 20. jūlija secinājumiem par 22 504 personu, kam acīmredzami nepieciešama aizsardzība, pārmitināšanu daudzpusējo un valstu sistēmu ietvaros un kopā ar asociētajām valstīm un šī priekšlikuma stāšanos spēkā. Līdz ar to ietekmei uz budžetu 2017. gadā vajadzētu būt mazākai nekā turpmākajos gados.

5. CITI ELEMENTI

- **Konkrētu priekšlikuma noteikumu detalizēts skaidrojums**

Ar priekšlikumu izveido **Savienības pārmitināšanas sistēmu** noteikta skaita trešo valstu valstspiederīgo vai bezvalstnieku ikgadējai pārmitināšanai dalībvalstu teritorijā.

Priekšlikuma mērķis ir nodrošināt likumīgu un drošu ieceļošanu dalībvalstu teritorijās tiem trešo valstu valstspiederīgajiem vai bezvalstniekiem, kam ir nepieciešama starptautiskā aizsardzība, palīdzēt mazināt trešo valstu valstspiederīgo vai bezvalstnieku lielapjoma neatbilstīgas ieceļošanas risku dalībvalstu teritorijās un sniegt ieguldījumu starptautiskās pārmitināšanas iniciatīvās.

Šajā leģislatīvā akta priekšlikumā ir izklāstīti būtiskie pārmitināšanas sistēmas elementi, piemēram, kopīgu Savienības noteikumu izveide attiecībā uz trešo valstu valstspiederīgo uzņemšanu pārmitināšanas ceļā, ieskaitot noteikumus par atbilstības kritērijiem un izslēgšanas pamatiem, standarta procedūrām, kas regulē visus pārmitināšanas procesa posmus, pārmitinātajām personām piešķiramo statusu, lēmumu pieņemšanas kārtību, lai nodrošinātu vienādus nosacījumus sistēmas īstenošanai, un finansiālo atbalstu dalībvalstu veiktajiem pārmitināšanas centieniem. Sistēmas īstenošana ietvers Savienības ikgadējo pārmitināšanas plānu pieņemšanu ar Padomes īstenošanas aktiem un Savienības mērķtiecīgu pārmitināšanas shēmu izveidi ar Komisijas īstenošanas aktiem.

Turpmāk ir izklāstīti priekšlikuma galvenie elementi.

– **Pārmitināšana**

Pārmitināšana ir to trešo valstu valstspiederīgo, kuriem nepieciešama starptautiskā aizsardzība un kuri ir pārvietoti no to izcelsmes valsts vai tās teritorijā, uzņemšana dalībvalstu teritorijā ar nolūku šīm personām piešķirt starptautisko aizsardzību. Tas pats attiecas arī uz bezvalstniekiem, kuriem ir nepieciešama starptautiskā aizsardzība un kuri ir pārvietoti no savas agrākās pastāvīgās dzīvesvietas valsts vai tās teritorijā.

– **Reģioni vai trešās valstis, no kuriem veicama pārmitināšana**

Īstenošanas aktos, ar ko izveido Savienības mērķtiecīgas pārmitināšanas shēmas un Savienības ikgadējos pārmitināšanas plānus, Komisija un Padome, nosakot reģionus vai trešās valstis, no kurām veicama pārmitināšana, ņem vērā vairākus faktorus, kuri liecina par to personu stāvokli, kurām ir nepieciešama aizsardzība, valstis, no kurām veicama pārmitināšana, un to personu skaitu, kam ir nepieciešama starptautiskā aizsardzība un kuras ir pārvietotas uz konkrētiem reģionu vai trešām valstīm vai to teritorijā. Trešo valstu efektīva sadarbība ar Savienību migrācijas un patvēruma jomā būs būtisks arguments, pamatojoties uz kuru Komisija pieņems savu lēmumu. Šādai sadarbībai būtu jāizpaužas kā trešo valstu centieniem mazināt trešo valstu valstspiederīgo vai bezvalstnieku skaitu, kas neatbilstīgi šķērso Savienības robežu no trešās valsts teritorijas, šo valstu sadarbībai ar Savienību saistībā ar to trešo valstu valstspiederīgo vai bezvalstnieku atpakaļuzņemšanu un atgriešanu, kuri neatbilstīgi uzturas dalībvalstu teritorijā, kā arī trešo valstu kapacitātes palielināšanai uzņemt personas, kam nepieciešama starptautiskā aizsardzība, un nodrošināt šo personu aizsardzību, tostarp ar efektīvas patvēruma sistēmas izstrādi.

– **Pārmitināmās personas**

Šajā leģislatīvā akta priekšlikumā ir noteikti atbilstības kritēriji (5. pants) un izslēgšanas pamati (6. pants) personām, kuras var tikt izvēlētas pārmitināšanai. Ir jāievēro abas minētās normas, kā arī prasība, ka uz personu attiecas ar Komisijas īstenošanas aktu izveidotas Savienības mērķtiecīgas pārmitināšanas shēmas piemērošanas joma. Šis priekšlikums nerada tiesības personai tikt uzņemtai dalībvalstu teritorijā nolūkā saņemt starptautisko aizsardzību.

(a) Atbilstība

Pārmitināšanas iespēja ir paredzēta tiem trešo valstu valstspiederīgajiem vai bezvalstniekiem, kuri pārvietoti ne tikai uz citu valsti, bet arī savas valsts teritorijā, pamatoti baidoties no vajāšanas vai pastāvot pietiekamam pamatojumam, lai uzskatītu, ka šīm personām draudētu reāls risks ciest būtisku kaitējumu.

Personas, kuras ietilpst vismaz vienā no turpmāk minētajām neaizsargātu personu kategorijām – riskam pakļautas sievietes un meitenes; riskam pakļauti bērni un pusaudži, tostarp nepavadīti bērni; personas, kuras pārcietušas vardarbību un/vai spīdzināšanu, tostarp uz dzimuma pamata; personas ar medicīniska rakstura vajadzībām vai invaliditāti; personas, kurām nepieciešama tiesiska un/vai fiziska aizsardzība; un personas, kuras ir sociāli un ekonomiski neaizsargātas, – ir atbilstīgas pārmitināšanai Savienības mērķtiecīgo pārmitināšanas shēmu ietvaros. Atbilstīgas ir arī personas, kam ir ģimenes saites ar trešo valstu valstspiederīgajiem vai bezvalstniekiem vai Savienības pilsoņiem, kas likumīgi uzturas

dalībvalstī. Iekļaujot personas, kuras ir sociāli un ekonomiski neaizsargātas, un personas, kam ir ģimenes saites, paplašina pēc *UNHCR* nosūtījuma pārmitināmo personu klasiskās kategorijas un atbilst pieejai, kas saskaņota standarta operāciju procedūru ietvaros, kurās sniegtas norādes 2016. gada 18. marta ES-Turcijas Paziņojumā izklāstītās pārmitināšanas shēmas ar Turciju īstenošanai.

(b) Izslēgšana

Dalībvalstis nedrīkstētu pārmitināt trešo valstu valstspiederīgos vai bezvalstniekus, kuri neatbilst atbilstības kritērijiem vai kuriem piemērojams obligāts izslēgšanas pamats.

Obligātie izslēgšanas pamati ir šādi: a) Kvalifikācijas regulas¹⁷ izslēgšanas pamati - tie, kurus piemēro personām, kuras citādi būtu atbilstīgas alternatīvajai aizsardzībai, piemērojami arī personām, kuras kvalificējas kā bēgļi; b) pamats saistībā ar ieceļošanas atteikumu pie valsts robežas¹⁸, c) pamats saistībā ar uzturēšanās atļaujas neatjaunošanu vai atsaukšanu saskaņā ar Kvalifikācijas regulu.

Izslēdz arī personas, kuras ir neatbilstīgi uzturējušās, neatbilstīgi ieceļojušas vai mēģinājušas neatbilstīgi ieceļot dalībvalstu teritorijā pēdējo piecu gadu laikā pirms pārmitināšanas. No pārmitināšanas izslēdzamo personu loks ietver arī personas, kuras Savienības mērķtiecīgas pārmitināšanas shēmas vai Savienības esošas pārmitināšanas iniciatīvas ietvaros jau ir pārmitinājuši cita dalībvalsts. Izslēdz arī trešo valstu valstspiederīgos un bezvalstniekus, kuras pēdējo piecu gadu laikā pirms pārmitināšanas dalībvalstis ir atteikušas pārmitināt.

Izvēles izslēgšanas pamats paredz, ka dalībvalsts var atteikt pārmitināt trešo valstu valstspiederīgos vai bezvalstniekus, kam *prima facie* piemērojams viens no 6. panta 1. punkta a) vai b) apakšpunktā minētajiem pamatiem.

Dalībvalstis var veikt iepriekšēju apspriešanos, lai piemērotu izslēgšanas pamatu.

– Pārmitināšanas standarta procedūras

Šajā priekšlikumā ir noteiktas kopīgas standarta procedūras, balstoties uz dalībvalstu pieredzi pārmitināšanas jomā un standartiem, tostarp standarta operāciju procedūrām, kurās sniegtas norādes 2016. gada 18. marta ES-Turcijas Paziņojumā izklāstītās pārmitināšanas shēmas ar Turciju īstenošanai. Savienības pārmitināšanas sistēmas ietvaros būtu jāparedz divu veidu pārmitināšanas standarta procedūras: **parasto** un **paātrināto** pārmitināšanas procedūru. Katras Savienības mērķtiecīgas pārmitināšanas shēmas ietvaros tiks noteikts, kura no minētajām standarta procedūrām būtu jāpiemēro tās īstenošanai.

(a) Parastā procedūra

Parastā procedūra atspoguļo pārmitināšanas standartus un praksi, ko parasti piemēro dalībvalstis. Tā balstās uz bēgļa statusa pilnīgu noteikšanu trešajā valstī un uz to, ka dalībvalstis pārmitinātajiem trešo valstu valstspiederīgajiem vai bezvalstniekiem piešķir, vēlams, bēgļa statusu vai alternatīvo statusu. Procedūra veicama iespējami īsā laikā un ne

¹⁷ Regula (ES) Nr. XXX/XXX (Kvalifikācijas regula).

¹⁸ Regula (EK) Nr. 562/2006 (Šengenas Robežu kodekss).

vairāk kā astoņu mēnešu laikā no brīža, kad dalībvalstis ir reģistrējušas trešo valstu valstspiederīgos vai bezvalstniekus. Minēto termiņu var pagarināt par četriem mēnešiem.

Procedūrai sīkāk ir turpmāk izklāstītie posmi.

Dalībvalstis **identificē** personas, attiecībā uz kurām tās paredzējušas veikt pārmitināšanas procedūru, vai nu pēc **nosūtījuma**, ko sniedzis *UNHCR* vai vajadzības gadījumā [Eiropas Savienības Patvēruma aģentūra] vai attiecīgās starptautiskās struktūras, vai arī pēc savas iniciatīvas bez minētā nosūtījuma. Pamatojot personu identificēšanu uz nosūtījumu no kādas no minētajām struktūrām, dalībvalstis var tām lūgt pilnībā izvērtēt, vai trešo valstu valstspiederīgie vai bezvalstnieki atbilst konkrētas Savienības mērķtiecīgas pārmitināšanas shēmas prasībām un vai šīs personas ietilpst kādā no neaizsargātu personu kategorijām, kas noteiktas 5. panta b) punkta i) apakšpunktā. Ja saņemts nosūtījums no *UNHCR*, dalībvalstis var papildus pieprasīt *UNHCR* pilnībā izvērtēt, vai personas, par kurām sniegts nosūtījums, kvalificējas kā bēgļi 1951. gada Ženēvas Konvencijas izpratnē.

Pēc trešo valstu valstspiederīgo vai bezvalstnieku, attiecībā uz kurām tās paredzējušas veikt pārmitināšanas procedūru, **reģistrēšanas** dalībvalstis **izvērtē**, vai šīs personas atbilst 5. pantā noteiktajiem atbilstības kritērijiem un tās nav izslēdzamas atbilstoši 6. panta 1. punktā norādītajiem pamatiem.

Pozitīva lēmuma gadījumā dalībvalstis pārmitināmajām personām piešķir bēgļa statusu vai alternatīvās aizsardzības statusu. Lēmumam par bēgļa statusa vai alternatīvā aizsardzības statusa piešķiršanu ir tādas pašas sekas kā lēmumam par bēgļa statusa vai alternatīvās aizsardzības statusa piešķiršanu, kas minēts [Kvalifikācijas regulas] 13. un 19. pantā, tiklīdz attiecīgā persona ir ieceļojusi dalībvalsts teritorijā.

Pēc pozitīva lēmuma dalībvalstis piedāvā gādāt par visiem nepieciešamajiem organizatoriskajiem pasākumiem, kas nepieciešami trešo valstu valstspiederīgo vai bezvalstnieku izceļošanai un piedāvā pirmsizceļošanas orientācijas programmu, kuras mērķis ir veicināt ātru, neapgrūtinātu un efektīvu integrāciju uzņemšajā sabiedrībā.

Personas datus, kas savākti pārmitināšanas procedūras nolūkā, būtu jāglabā ne ilgāk kā piecus gadus no pārmitināšanas brīža. Šis glabāšanas periods ir uzskatāms par nepieciešamu, lai dalībvalstis varētu no pārmitināšanas izslēgt tos trešo valstu valstspiederīgos vai bezvalstniekus, kurus kāda dalībvalsts jau ir pārmitinājusi vai kuri pēdējo piecu gadu laikā ir atteikušies no pārmitināšanas kādā dalībvalstī, kā paredzēts šajā priekšlikumā.

Tiklīdz persona, attiecībā uz kuru pieņemts pozitīvs pārmitināšanas lēmums, ieceļo dalībvalstu teritorijā, būtu jāpiemēro patvēruma *acquis* ietvertie noteikumi par starptautiskās aizsardzības saturu, tostarp noteikumi starptautiskās aizsardzības saņēmēju atturēšanai no sekundārās pārvietošanās, kā noteikts Dublīnas regulā¹⁹ un Pastāvīgo iedzīvotāju direktīvā redakcijā ar grozījumiem, kas veikti ar Kvalifikācijas regulu²⁰.

¹⁹ Regulas (ES) Nr. XXX/XXX (Dublīnas regulas) 34. panta 3. punkts.

²⁰ Regulas (ES) Nr. XXX/XXX (Kvalifikācijas regulas) 44. pants.

Pārmitināšanai vajadzētu kalpot kā prioritārajam procesam starptautiskās aizsardzības iegūšanai dalībvalstu teritorijā, un to nevajadzētu dublēt patvēruma piešķiršanas procedūrai. Līdz ar to par neatbilstīgiem uzskata tādas starptautiskās aizsardzības pieteikumus, kurus iesniegušas personas, kas ir pārmitinātas parastajā kārtībā un attiecībā uz kurām ir veikts pilnīgs izvērtējums par to, vai šīs personas kvalificējas kā bēgļi un par viņu atbilstību alternatīvās aizsardzības saņemšanai.

(b) Paātrinātā procedūra

Paātrinātā procedūra atspoguļo pieeju, kas saskaņota standarta operāciju procedūru ietvaros, kurās sniegtas norādes 2016. gada 18. marta ES-Turcijas Paziņojumā izklāstītās pārmitināšanas shēmas ar Turciju īstenošanai. Tā paredzēta gadījumiem, kad pastāv īpaši humanitāri iemesli vai steidzamas tiesiskas vai fiziskas aizsardzības vajadzības, kas pamato trešo valstu valstspiederīgo vai bezvalstnieku ātru uzņemšanu dalībvalstu teritorijā. Šī procedūra veicama iespējami īsā laikā un ne vairāk kā 4 mēnešu laikā no brīža, kad dalībvalstis ir reģistrējušas trešo valstu valstspiederīgo vai bezvalstnieku. Minēto termiņu var pagarināt par diviem mēnešiem. Lai gan būtu veicamas tāda pat līmeņa drošības pārbaudes kā parastajā procedūrā, trešo valstu valstspiederīgo vai bezvalstnieku starptautiskās aizsardzības vajadzību izvērtējumam nevajadzētu pārsniegt izvērtējumu, vai minētās personas ir atbilstīgas alternatīvajai aizsardzībai, nevērtējot kvalificēšanos bēgļa statusam.

Personas pārmitinot paātrinātās procedūras ietvaros bez izvērtējuma, vai tās kvalificējas bēgļa statusam, pie iecelšanas pārmitinošajā dalībvalstī šīs personas vajadzētu uzskatīt par atbilstīgām starptautiskās aizsardzības pieteikuma iesniegšanai; tas atšķiras no kārtības, ko piemēro parastās procedūras gadījumā. Par šāda pieteikuma izskatīšanu vajadzētu būt atbildīgai tai dalībvalstij, kurā šī persona pārmitināta. Patvēruma procedūras regulā būtu jāparedz, ka šāda pieteikuma izskatīšanā dalībvalstis nepiemēro pirmās patvēruma valsts un drošas trešās valsts koncepcijas²¹.

(c) Deleģētas pilnvaras grozīt standarta procedūras

Lai ņemtu vērā īpašus apstākļus trešajā valstī, no kuras veicama pārmitināšana konkrētas Savienības mērķtiecīgas pārmitināšanas shēmas ietvaros, būtu jāparedz zināms elastīgums standarta procedūras pielāgošanas nolūkā. Komisijai ir tiesības vajadzības gadījumā procedūru papildināt ar nebūtiskiem elementiem, pieņemot deleģētus aktus saskaņā ar 11. pantā noteikto procedūru.

– Lēmumu pieņemšanas procedūras

Šajā priekšlikumā noteikta sistēma, kura paredzēta, lai strukturētu veidu, kādā Savienība izpildīs pārmitināšanas saistības. Lai spētu reaģēt uz mainīgajām migrācijas plūsmām un starptautisko apstākļu attīstību, šī sistēma tomēr nenosaka vairākus mainīgus elementus, proti, pārmitināšanas apjomu un konkrētas trešās valstis vai reģionus, no kuriem veicama pārmitināšana.

(a) Pārmitināšanas augsta līmeņa komiteja

²¹ Regulas (ES) Nr. XXX/XXX (Patvēruma procedūras regulas) 36. panta 2. punkts.

Lai nodrošinātu Savienības pārmitināšanas sistēmas īstenošanas politisko vadību, tiks izveidota Pārmitināšanas augsta līmeņa komiteja, kuru vadīs Komisija.

Komitejas darbā piedalīsies Eiropas Parlamenta, Padomes, Komisijas, Savienības Augstā pārstāvja ārlietu un drošības politikas jomā un dalībvalstu pārstāvji, kā arī Islandes, Lihtenšteinas, Norvēģijas un Šveices pārstāvji, ja attiecīgās asociētās valstis ir norādījušas, ka vēlas iesaistīties Savienības ikgadējās pārmitināšanas sistēmas īstenošanā. Komitejā var pieaicināt arī [Eiropas Savienības Patvēruma aģentūru], *UNHCR* un *IOM*.

(b) Padomes īstenošanas akts, ar ko izveido Savienības ikgadējo pārmitināšanas plānu

Padomei ir tiesības ar īstenošanas aktu, ko pieņem uz Komisijas priekšlikuma pamata, izveidot Savienības ikgadējo pārmitināšanas plānu nākamajam gadam, kurā nosaka pārmitināmo personu maksimālo kopskaitu un personu skaitu, ko katrai dalībvalstij jāpārmitina no šī kopskaita. Ikgadējā plānā turklāt būtu jānorāda pārmitināšanas vispārējās ģeogrāfiskās prioritātes. Pieņemot šādus aktus, Padomei būtu pilnībā jāņem vērā pārrunas Pārmitināšanas augsta līmeņa komitejā attiecībā uz Savienības pārmitināšanas sistēmas īstenošanu.

Ņemot vērā svarīgo saikni starp dalībvalstīs pārmitināto personu skaitu un Savienības budžetu, Komisija savu priekšlikumu par Savienības ikgadējo pārmitināšanas plānu iesniedz kopā ar savu priekšlikumu Savienības gada budžeta projektam, ņemot vērā finansiālās sekas. Padomei vajadzētu rīkoties ātri un pieņemt īstenošanas aktu divu mēnešu laikā. Lai gan šim leģislatīvā akta priekšlikumam nav pievienots leģislatīvais finanšu pārskats, regulas finansiālā ietekme būs atkarīga no ikgadēji pārmitināmo personu kopskaita.

(c) Komisijas īstenošanas akts, ar ko izveido Savienības mērķtiecīgu pārmitināšanas shēmu

Komisijai ir tiesības katru gadu izveidot vienu vai vairākas Savienības mērķtiecīgas pārmitināšanas shēmas. Tam būtu jānotiek iespējami īsā laikā pēc tam, kad Padome pieņemusi Savienības ikgadējo pārmitināšanas plānu, un saskaņā ar šo plānu, kā arī, ņemot vērā pārrunas Pārmitināšanas augsta līmeņa komitejā. Savienības ikgadējā pārmitināšanas plāna aptvertajā laikposmā Komisija var pieņemt vienu vai vairākas Savienības mērķtiecīgas pārmitināšanas shēmas.

Attiecībā uz katru Savienības mērķtiecīgu pārmitināšanas shēmu Komisija izklāstīs detalizētu pamatojumu, precīzu pārmitināmo personu skaitu no pārmitināmo personu kopskaita un dalībvalstu iesaistīšanos, kā noteikts Savienības ikgadējā pārmitināšanas plānā, kā arī pārvietojamo trešo valstu valstspiederīgo vai bezvalstnieku mērķa grupas vai grupu raksturojumu un norādi uz konkrētu ģeogrāfisko zonu, kura aptver vienu vai vairākas trešās valstis, jo kurām tiks veikta pārmitināšana. Pārmitināšanas konkrētu ģeogrāfisko prioritāšu izvēle tiks veikta saskaņā ar leģislatīvā akta priekšlikuma 4. pantu, ņemot vērā ikgadējo pārmitināšanas plānu un pārmitināšanas potenciālo lomu īpaši pielāgotā sadarbības satvarā ar trešām valstīm, kas vērsts uz labāku migrācijas pārvaldību, kā paredzēts Komisijas 2016. gada

7. jūnija Paziņojumā par jauna satvara izveidi partnerībai ar trešām valstīm saskaņā ar Eiropas programmu migrācijas jomā²².

Tiks noteikts arī katras Savienības mērķtiecīgas pārmitināšanas shēmas īstenošanas uzsākšanas datums un ilgums, kā arī pārmitināšanai piemērojamā standarta procedūra. Parastā procedūra būtu jāuzskata par normu, ja vien nepastāv pamats piemērot paātrināto procedūru gadījumos, kad pastāv īpaši humanitāri iemesli vai steidzamas tiesiskas vai fiziskas aizsardzības vajadzības.

– **Sadarbība**

Pārmitināšana ir partnerībā veicams pasākums, un dažādu ieinteresēto pušu sadarbība ir būtiska, tostarp ar trešām valstīm, no kurām tiek veikta pārmitināšana. Lai stiprinātu sinerģiju, varētu apsvērt sadarbību arī ar citām trešām valstīm, kas veic pārmitināšanu no tā paša reģiona. Ņemot vērā *UNHCR* zinātību attiecībā uz personu, kam nepieciešama starptautiskā aizsardzība, dažādu veidu uzņemšanas sekmēšanu no trešām valstīm, uz kurām šīs personas pārvietotas, dalībvalstīs, kuras vēlas uzņemt šīs personas, *UNHCR* arī turpmāk saglabās būtisku lomu atbilstoši šim priekšlikumam īstenotajos pārmitināšanas centienos.

Saskaņā ar [jauno Eiropas Savienības Patvēruma aģentūras regulu] [Eiropas Savienības Patvēruma aģentūra] var sniegt atbalstu dalībvalstīm, koordinējot dalībvalstu savstarpējo tehnisko sadarbību, palīdzot tām īstenot Savienības mērķtiecīgas pārmitināšanas shēmas un veicinot infrastruktūras kopīgu lietojumu.

Turklāt, lai īstenotu praktiskus pasākumus, un īpaši lai nodrošinātu pirmsizceļošanas orientācijas programmas, veiktu medicīniskās pārbaudes par piemērotību ceļošanai, gādātu par ceļojuma organizēšanu un veiktu citus praktiskus pasākumus, dalībvalstis var lūgt palīdzību no citiem partneriem, piemēram, no *IOM* vai pilsoniskās sabiedrības organizācijām.

– **Asociētās valstis**

Islandi, Lihtenšteinu, Norvēģiju un Šveici aicina tikt asociētām Savienības ikgadējo pārmitināšanas plānu īstenošanā. Ja tās izsaka savu nodomu tikt asociētām, to pārstāvjus aicina piedalīties Pārmitināšanas augsta līmeņa komitejas sanāksmēs. Asociācijas ietvaros pienācīgi ņem vērā šīs Regulas pamatelementus, īpaši tos, kas ir saistīti ar pārmitināšanas procedūru un pārmitināto personu tiesībām un pienākumiem.

– **Finansiālais atbalsts**

Dalībvalstis, kas piedalās Eiropas Parlamenta un Padomes 2014. gada 16. aprīļa Regulā (ES) Nr. 516/2014, ar ko izveido Patvēruma, migrācijas un integrācijas fondu (*AMIF*), būs tiesīgas no Savienības budžeta saņemt summu EUR 10 000 apmērā par katru pārmitināto personu, neatkarīgi no tā, vai piemērota parastā vai paātrinātā procedūra. Dalībvalstis šo finansējumu saņems tikai gadījumā, ja pārmitināšana veikta Savienības pārmitināšanas sistēmas ietvaros. Pārmitināšanai, kas veikta saskaņā ar valsts līmeņa pārmitināšanas shēmām ārpus šīs sistēmas, nesniedz finansiālu atbalstu no Savienības budžeta.

²² COM(2016) 385 *final*.

– **Izvērtēšana un pārskatīšana**

Komisija sniedz ziņojumu Eiropas Parlamentam un Padomei par šīs regulas piemērošanu savlaicīgi pirms šīs regulas pārskatīšanas. Ņemot vērā šī leģislatīvā akta priekšlikuma ciešo saistību ar Regulu (ES) Nr. 516/2014, ar ko izveido Patvēruma, migrācijas un integrācijas fondu, leģislatīvā akta pārskatīšanas termiņu saskaņo ar minēto regulu.

Izvērtējumā izmanto informāciju, ko dalībvalstu sniegušas Eiropas Savienības Patvēruma aģentūrai par trešo valstu valstspiederīgo skaitu, kas katru nedēļu ir efektīvi pārvietoti.

Priekšlikums

EIROPAS PARLAMENTA UN PADOMES REGULA,**ar ko izveido Savienības pārmitināšanas sistēmu un groza Eiropas Parlamenta un Padomes Regulu (ES) Nr. 516/2014**

EIROPAS PARLAMENTS UN EIROPAS SAVIENĪBAS PADOME,

ņemot vērā Līgumu par Eiropas Savienības darbību un jo īpaši tā 78. panta 2. punkta d) un g) apakšpunktus,

ņemot vērā Eiropas Komisijas priekšlikumu,

pēc leģislatīvā akta projekta nosūtīšanas valstu parlamentiem,

ņemot vērā Eiropas ekonomikas un sociālo lietu komitejas atzinumu²³,

ņemot vērā Reģionu komitejas atzinumu²⁴,

saskaņā ar parasto likumdošanas procedūru,

tā kā:

- (1) Tieslietu un iekšlietu padome 2014. gada 10. oktobra secinājumos atzina, ka “[...], ņemot vērā darbu, kas paveikts dalībvalstīs, kuras skar migrācijas plūsmas, visām dalībvalstīm taisnīgi un līdzsvaroti vajadzētu sniegt ieguldījumu [pārmitināšanā].”²⁵
- (2) Savā 2015. gada 13. maija Paziņojumā par Eiropas programmu migrācijas jomā²⁶ Komisija puda nepieciešamību pēc kopējas pieejas aizsardzības piešķiršanā pārvietotajām personām, kurām nepieciešama aizsardzība, veicot to pārmitināšanu.
- (3) Komisija 2015. gada 8. jūnijā dalībvalstīm sniedza Ieteikumu par Eiropas pārmitināšanas shēmu²⁷, balstoties uz taisnīgu sadales koeficientu. Tam sekoja Padomē sanākušo dalībvalstu valdību pārstāvju 2015. gada 20. jūlija secinājumi daudzpusējo un valstu sistēmu ietvaros pārmitināt 22 504 personas, kurām acīmredzami nepieciešama starptautiska aizsardzība²⁸. Pārmitināšanas vietas tika sadalītas starp dalībvalstīm un Dublinas sistēmas asociētajām valstīm saskaņā ar secinājumu pielikumā izklāstītajām saistībām.
- (4) Komisija 2015. gada 15. decembrī dalībvalstīm un asociētajām valstīm sniedza Ieteikumu attiecībā uz brīvprātīgu humanitārās uzņemšanas shēmu ar Turciju²⁹, kurā iesaistītajām valstīm ieteikts uzņemt personas, kas pārvietotas Sīrijas konflikta dēļ un kurām ir nepieciešama starptautiskā aizsardzība. Saskaņā ar 2016. gada 18. marta ES-

²³ OV C , , lpp. .

²⁴ OV C , , lpp. .

²⁵ Padomes secinājumi “Rīcība migrācijas plūsmas labākai pārvaldībai”, Tieslietu un iekšlietu padomes sanāksme, 2014. gada 10. oktobris.

²⁶ COM(2015) 240 *final*.

²⁷ C(2015) 3560 *final*.

²⁸ Dok. 11097/15.

²⁹ C(2015) 9490.

Turcijas paziņojumu, tiklīdz beigsies vai vismaz būs būtiski un ilgtspējīgi samazināta neatbilstīga pārceļošana starp Turciju un ES, tiks iedarbināta brīvprātīga humanitārās uzņemšanas shēma. Dalībvalstis sniegs brīvprātīgu ieguldījumu šajā shēmā.

- (5) Saskaņā ar 2016. gada 18. marta ES-Turcijas paziņojumu visi turpmākie neatbilstīgie migranti, kas pēc 2016. gada 20. marta no Turcijas pārceļos uz Grieķijas salām, tiks atgriezti Turcijā. Par katru sīrieti, kas tiek nosūtīts atpakaļ uz Turciju no Grieķijas salām, cits sīrietis tiks pārvietots no Turcijas uz ES, ņemot vērā ANO izstrādātos Neaizsargātības kritērijus. Dalībvalstis, Dublinas sistēmas asociētās valstis un Turcija panāca vienošanos par standarta operāciju procedūrām, kurās sniegtas norādes šīs pārmitināšanas shēmas īstenošanai.
- (6) Komisija 2016. gada 6. aprīlī pieņēma Paziņojumu „Ceļā uz kopējās Eiropas patvēruma sistēmas reformu un labākām iespējām likumīgai nokļūšanai Eiropā”³⁰, kurā tā paziņoja, ka izstrādās priekšlikumu strukturētai pārmitināšanas sistēmai, izveidojot Savienības pārmitināšanas politikas regulējumu un kopēju pieeju, kā nodrošināt to personu drošu un likumīgu ieceļošanu Savienībā, kurām ir nepieciešama starptautiskā aizsardzība.
- (7) Eiropas Parlaments 2016. gada 12. aprīlī pieņēma rezolūciju par stāvokli Vidusjūras reģionā un vajadzību pēc ES holistiskas pieejas migrācijas jomā³¹, tajā uzsverot pastāvīgas pārmitināšanas programmas vajadzību Savienības mērogā, kas ļautu pārmitināt ievērojamu skaitu bēgļu, ņemot vērā kopējo bēgļu skaitu, kuri meklē aizsardzību Savienībā.
- (8) Balstoties uz esošajām iniciatīvām, būtu jāizveido stabila un uzticama Savienības pārmitināšanas sistēma tādu personu pārmitināšanai, kurām nepieciešama starptautiskā aizsardzība, un tā jāīsteno saskaņā ar Savienības ikgadējiem pārmitināšanas plāniem un Savienības mērķtiecīgām pārmitināšanas shēmām, kas efektīvi pilda dalībvalstu konkrētās saistības.
- (9) Šāda sistēma ir labi pārvaldītas migrācijas politikas neatņemama sastāvdaļa, kuras nolūks ir mazināt atšķirības starp dažādu valstu pārmitināšanas praksi un procedūrām, nodrošināt trešo valstu valstspiederīgo un bezvalstnieku, kam nepieciešama starptautiskā aizsardzība, likumīgu un drošu ieceļošanu dalībvalstīs, palīdzēt mazināt trešo valstu valstspiederīgo vai bezvalstnieku lielapjoma neatbilstīgas ieceļošanas dalībvalstu teritorijās risku, tādējādi mazinot spontānas ieceļošanas spiedienu uz dalībvalstu patvēruma sistēmām, paust solidaritāti ar valstīm reģionos, uz kuriem vai kuru teritorijā ir pārvietots liels skaits personu, kurām nepieciešama starptautiskā aizsardzība, palīdzot mazināt ieceļošanas spiedienu uz tām, sekmēt Savienības ārpolitikas mērķu sasniegšanu, palielinot Savienības ietekmes līdzekļu klāstu attiecībās ar trešām valstīm, un sniegt efektīvu ieguldījumu pasaules mēroga pārmitināšanas iniciatīvās, starptautiskos forumos un attiecībās ar trešām valstīm paužot vienotu nostāju.
- (10) Lai palīdzētu mazināt trešo valstu valstspiederīgo vai bezvalstnieku lielapjoma neatbilstīgas ieceļošanas dalībvalstu teritorijās risku, paustu solidaritāti ar valstīm reģionos, uz kuriem vai kuru teritorijā ir pārvietots liels skaits personu, kurām nepieciešama starptautiskā aizsardzība, palīdzot mazināt ieceļošanas spiedienu uz tām, un sekmētu Savienības ārpolitikas mērķu sasniegšanu, tiem reģioniem vai trešām

³⁰ COM(2016) 197 *final*.

³¹ 2015/2095 (INI).

valstīm, no kurām veicama pārmitināšana, būtu jāiekļaujas īpaši pielāgotā sadarbības satvarā ar trešām valstīm, kas vērsts uz labāku migrācijas pārvaldību, kā paredzēts Komisijas 2016. gada 7. jūnija Paziņojumā par jauna satvara izveidi partnerībai ar trešām valstīm saskaņā ar Eiropas programmu migrācijas jomā³².

- (11) Lai mazinātu atšķirības starp dažādu valstu pārmitināšanas praksi un procedūrām, būtu jānosaka kopīgas standarta procedūras, kopīgi atbilstības kritēriji un izslēgšanas pamati personu atlasei, kā arī jāparedz kopīgs aizsardzības statuss, kas piešķirams pārmitinātajām personām.
- (12) Kopīgajām standarta procedūrām vajadzētu balstīties uz dalībvalstu esošo pārmitināšanas pieredzi un standartiem, jo īpaši standarta operāciju procedūrām, kurās sniegtas norādes 2016. gada 18. marta ES-Turcijas Paziņojumā izklāstītās pārmitināšanas shēmas ar Turciju īstenošanai. Savienības pārmitināšanas sistēmas ietvaros būtu jāparedz iespēja pārmitināšanai piemērot divu veidu standarta procedūras.
- (13) Abu veidu procedūrās ietilpst šādi posmi: identifikācija, reģistrācija, izvērtējums un lēmuma pieņemšana.
- (14) Būtu jāparedz parastā procedūra, atbilstoši kurai veic trešo valstu valstspiederīgo vai bezvalstnieku starptautiskās aizsardzības vajadzību pilnīgu izvērtējumu.
- (15) Būtu jāparedz arī paātrinātā procedūra, kura ietvertu tādu pašu drošības pārbaužu līmeni kā parastā procedūra. Tomēr paātrinātās procedūras ietvaros trešo valstu valstspiederīgo vai bezvalstnieku starptautiskās aizsardzības vajadzību izvērtējumam nevajadzētu pārsniegt izvērtējumu, vai minētās personas ir atbilstīgas alternatīvajai aizsardzībai, nevērtējot kvalificēšanos bēgļa statusam.
- (16) Pārmitināšanas procedūra būtu jāpabeidz iespējami īsā laikā, lai tādējādi atturētu personas, kam ir nepieciešama starptautiskā aizsardzība, izmantot neatbilstīgus ceļus ieceļošanai Eiropas Savienībā aizsardzības saņemšanas nolūkā. Tai pat laikā šai procedūrai būtu dalībvalstīm jāparedz pietiekami ilgs laikposms katra gadījuma pilnīgai un atbilstīgai pārbaudei. Terminiem būtu jāatbilst praktiskajām vajadzībām, lai veiktu dažāda veida izvērtējumu, kā paredzēts parastās un paātrinātās procedūras ietvaros.
- (17) Personas datus, kas savākti pārmitināšanas procedūras nolūkā, būtu jāglabā ne ilgāk kā piecus gadus no pārmitināšanas brīža. Ņemot vērā, ka trešo valstu valstspiederīgie vai bezvalstnieki, kurus kāda dalībvalsts jau ir pārmitinājusi vai kuri pēdējo piecu gadu laikā ir atteikušies no pārmitināšanas kādā dalībvalstī, būtu jāizslēdz no pārmitināšanas citā dalībvalstī, minētais laikposms būtu uzskatāms par nepieciešamu laikposmu personas informācijas, tostarp pirkstu nospiedumu un sejas attēlu, glabāšanai.
- (18) Pārmitināšanas procedūras izvēle būtu jāveic attiecībā uz katru Savienības mērķtiecīgu pārmitināšanas shēmu. Paātrinātā procedūra varētu būt pamatota humanitāru iemeslu vai juridiskas vai fiziskas aizsardzības steidzamu vajadzību gadījumā.
- (19) Nepastāv subjektīvas tiesības uz pārmitināšanu.
- (20) Lai paredzētu iespēju papildināt noteikumus, kas regulē Savienības mērķtiecīgām pārmitināšanas shēmām piemērojamo procedūru, Komisijai būtu jādeleģē pilnvaras

³²

COM(2016) 377 *final*.

saskaņā ar Līguma par Eiropas Savienības darbību 290. pantu pieņemt aktus, kuru mērķis ir pielāgot procedūru apstākļiem tajā trešajā valstī, no kuras veicama pārmitināšana, piemēram, nosakot šādas valsts lomu procedūrā. Sevišķi svarīgi ir Komisijai sagatavošanas darba gaitā pienācīgi apspriesties, tostarp ar ekspertiem, un šo apspriešanos īstenot saskaņā ar principiem, kas noteikti 2016. gada 13. aprīļa Starpinstitūciju nolīgumā par labāku likumdošanas procesu³³. Jo īpaši, lai deleģēto aktu sagatavošanā nodrošinātu vienādu dalību, Eiropas Parlaments un Padome visus dokumentus saņem vienlaicīgi ar dalībvalstu ekspertiem, un minēto iestāžu ekspertiem ir sistemātiska piekļuve Komisijas ekspertu grupu sanāksmēm, kurās notiek deleģēto aktu sagatavošana.

- (21) Lai nodrošinātu vienādus nosacījumus Savienības pārmitināšanas sistēmas īstenošanai, īstenošanas pilnvaras būtu jāuztic Padomei, kas pieņemtu Savienības ikgadējo pārmitināšanas plānu, tajā nosakot pārmitināmo personu maksimālo kopskaitu, ietverot detalizētu informāciju par dalībvalstu iesaistīšanos plāna īstenošanā un to ieguldījumu pārmitināmo personu kopskaitā, kā arī vispārējās ģeogrāfiskās prioritātes.
- (22) Šīs pilnvaras būtu jāizmanto, pamatojoties uz Komisijas priekšlikumu par pārmitināmo personu maksimālo kopskaitu un vispārējām ģeogrāfiskajām prioritātēm. Komisijai savs priekšlikums būtu jāiesniedz vienlaikus ar priekšlikumu par Savienības gada budžeta projektu. Padomei būtu jātiecas priekšlikumu pieņemt divu mēnešu laikā. Komisijai un būtu jāņem vērā pārrunas Pārmitināšanas augsta līmeņa komitejā.
- (23) Lai nodrošinātu vienādus nosacījumus Savienības pārmitināšanas sistēmas īstenošanai, Komisijai būtu jāpiešķir pilnvaras izveidot Savienības mērķtiecīgas pārmitināšanas shēmas, kurās nosaka precīzu pārmitināmo personu skaitu no visa pārmitināmo personu kopskaita un dalībvalsts iesaistīšanos saskaņā ar Savienības ikgadējo pārmitināšanas plānu. Minētās pilnvaras būtu jāīsteno saskaņā ar Eiropas Parlamenta un Padomes 2011. gada 16. februāra Regulu (ES) Nr. 182/2011, ar ko nosaka normas un vispārīgus principus par dalībvalstu kontroles mehānismiem, kuri attiecas uz Komisijas īstenošanas pilnvaru izmantošanu³⁴. Tā kā Savienības mērķtiecīgām pārmitināšanas shēmām ir būtiska ietekme, to izveidei būtu jāizmanto pārbaudes procedūra. Komisijai būtu jātiecas Savienības mērķtiecīgas pārmitināšanas shēmas izveidot iespējami īsā laikā pēc Savienības ikgadējā pārmitināšanas plāna pieņemšanas un vajadzības gadījumā - Savienības ikgadējā pārmitināšanas plāna aptvertajā laikposmā. Komisijai būtu jāņem vērā pārrunas Pārmitināšanas augsta līmeņa komitejā.
- (24) Katras Savienības mērķtiecīgas pārmitināšanas shēmas ietvaros būtu jānosaka, kuras standarta procedūras noteikumus piemēro tās īstenošanai. Savienības mērķtiecīgas pārmitināšanas shēmas ietvaros turklāt vajadzības gadījumā attiecīgi būtu jāizklāsta vietējās sadarbības kārtība.
- (25) Pārmitinātajām personām būtu jāpiešķir starptautiskā aizsardzība. Tādējādi, patvēruma *acquis* ietvertie noteikumi par starptautiskās aizsardzības saturu, tostarp noteikumi starptautiskās aizsardzības saņēmēju atturēšanai no sekundārās pārvietošanās, būtu piemērojami no brīža, kad pārmitinātās personas ieceļo dalībvalstu teritorijā.
- (26) Saskaņā ar Komisijas priekšlikumu regulai, ar ko paredz kritērijus un mehānismus, lai noteiktu dalībvalsti, kura ir atbildīga par trešās valsts valstspiederīgā vai bezvalstnieka

³³ OV L123, 12.5.2016., 1. lpp.

³⁴ OV L 55, 28.2.2011., 13. lpp.

starptautiskās aizsardzības pieteikuma izskatīšanu, kas iesniegts kādā no dalībvalstīm (pārstrādātā redakcija)³⁵, lai visaptveroši atainotu katras dalībvalsts centienus, Komisijas ierosinātā korektīvā sadales mehānisma aprēķinu veikšanā dalībvalstī efektīvi pārmitināto personu skaits būtu jāpieskaita starptautiskās aizsardzības pieteikumu skaitam.

- (27) Ņemot vērā *UNHCR* zinātību attiecībā uz personu, kam nepieciešama starptautiskā aizsardzība, dažādu veidu uzņemšanas sekmēšanu no trešām valstīm, uz kurām šīs personas pārvietotas, dalībvalstīs, kuras vēlas uzņemt šīs personas, *UNHCR* arī turpmāk būtu jā saglabā noteicoša loma Savienības pārmitināšanas sistēmas ietvaros īstenotajos pārmitināšanas centienos. Sniegt atbalstu dalībvalstīm Savienības pārmitināšanas sistēmas īstenošanā papildus *UNHCR* būtu jāaicina arī citas starptautiskas struktūras, piemēram, Starptautiskā Migrācijas organizācija (*IOM*).
- (28) [Eiropas Savienības Patvēruma aģentūrai] savu pilnvaru ietvaros būtu jāpalīdz dalībvalstīm Savienības pārmitināšanas sistēmas īstenošanā.
- (29) Lai attiecībā uz Savienības pārmitināšanas sistēmu darītu iespējamās plašas apspriedes ar visām ieinteresētajām pusēm, būtu jāizveido Pārmitināšanas augsta līmeņa komiteja.
- (30) Dalībvalstu pārmitināšanas centieni atbilstoši šai regulai būtu jāatbalsta ar atbilstošu finansējumu no Savienības budžeta. Lai nodrošinātu pārmitināšanas shēmu pareizu un ilgtspējīgu darbību, nepieciešams veikt grozījumus Eiropas Parlamenta un Padomes Regulā (ES) Nr. 516/2014³⁶.
- (31) Šī Regula neskar dalībvalstu spēju pieņemt vai īstenot valsts līmeņa pārmitināšanas shēmas, kuras neapdraud Savienības mērķu sasniegšanu atbilstoši šai regulai, piemēram gadījumā, kad tās paredz papildu pārmitināšanas vietu skaitu Savienības mērķtiecīgām pārmitināšanas shēmām, kas izveidotas saskaņā ar šo regulu, tā pārsniedzot savu ieguldījumu saskaņā ar Savienības ikgadējo pārmitināšanas plānu pārmitināmo personu maksimālajā kopskaitā.
- (32) Būtu jānodrošina papildināmība ar esošajām pārmitināšanas un humanitārās uzņemšanas iniciatīvām, ko īsteno Savienības ietvaros.
- (33) Šajā regulā ir ievērotas pamattiesības un principi, kas nostiprināti īpaši Eiropas Savienības pamattiesību hartā, un tādēļ šī regula būtu jāpiemēro atbilstīgi šīm tiesībām un principiem, tostarp bērnu tiesībām, tiesībām uz ģimenes neaizskaramību un vispārējam diskriminācijas aizlieguma principam.
- (34) Dalībvalstu iestādēm personas datu apstrāde šīs regulas ietvaros būtu jāveic saskaņā ar Eiropas Parlamenta un Padomes 2016. gada 27. aprīļa Regulu (ES) Nr. 2016/679 par personu aizsardzību attiecībā uz personas datu apstrādi un šādu datu brīvu apriti, ar kuru atceļ Direktīvu 95/46/EK (Vispārīgā datu aizsardzības regula).

³⁵ COM(2016) 270 *final*.

³⁶ Eiropas Parlamenta un Padomes 2014. gada 16. aprīļa Regula (ES) Nr. 516/2014, ar ko izveido Patvēruma, migrācijas un integrācijas fondu, groza Padomes Lēmumu 2008/381/EK un atceļ Eiropas Parlamenta un Padomes Lēmumus Nr. 573/2007/EK un Nr. 575/2007/EK un Padomes Lēmumu 2007/435/EK (OV L 150, 20.5.2014., 168. lpp.).

(35) Personas datu apstrāde šīs Regulas ietvaros [Eiropas Savienības Patvēruma aģentūrai] būtu jāveic saskaņā ar Eiropas Parlamenta un Padomes Regulu (EK) Nr. 45/2001³⁷, kā arī [Regulu (ES) Nr. XXX/XXX (ES Patvēruma aģentūras regula)³⁸], un tai būtu jāievēro nepieciešamības un proporcionālītātes principi.

(36) Šīs Regulas piemērošanu būtu jāpārskata vienlaikus ar Regulas (ES) Nr. 516/2014, ar ko tiek izveidots Patvēruma, migrācijas un integrācijas fonds, pārskatīšanu.

(37) [Saskaņā ar 3. pantu 21. protokolā par Apvienotās Karalistes un Īrijas nostāju saistībā ar brīvības, drošības un tiesiskuma telpu, kas pievienots Līgumam par Eiropas Savienību un Līgumam par Eiropas Savienības darbību, minētās dalībvalstis ir paziņojušas, ka vēlas piedalīties šīs regulas pieņemšanā un piemērošanā.]

VAI

(37) [Saskaņā ar 1. un 2. pantu 21. protokolā par Apvienotās Karalistes un Īrijas nostāju saistībā ar brīvības, drošības un tiesiskuma telpu, kas pievienots Līgumam par Eiropas Savienību un Līgumam par Eiropas Savienības darbību, un neskarot minētā protokola 4. pantu, minētās dalībvalstis nepiedalās šīs regulas pieņemšanā un šī regula tām nav saistoša un nav jāpiemēro.]

VAI

(37) [Saskaņā ar 1. un 2. pantu Protokolā Nr. 21 par Apvienotās Karalistes un Īrijas nostāju saistībā ar brīvības, drošības un tiesiskuma telpu, kas pievienots Līgumam par Eiropas Savienību un Līgumam par Eiropas Savienības darbību, un neskarot minētā protokola 4. pantu, Apvienotā Karaliste nepiedalās šīs regulas pieņemšanā, un šī regula tai nav saistoša un nav jāpiemēro.

(37a) Saskaņā ar 3. pantu 21. protokolā par Apvienotās Karalistes un Īrijas nostāju saistībā ar brīvības, drošības un tiesiskuma telpu, kas pievienots Līgumam par Eiropas Savienību un Līgumam par Eiropas Savienības darbību, Īrija (ar... vēstuli) ir paziņojusi, ka vēlas piedalīties šīs regulas pieņemšanā un piemērošanā.]

VAI

(37) [Saskaņā ar 3. pantu Protokolā Nr. 21 par Apvienotās Karalistes un Īrijas nostāju saistībā ar brīvības, drošības un tiesiskuma telpu, kas pievienots Līgumam par Eiropas Savienību un Līgumam par Eiropas Savienības darbību, Apvienotā Karaliste (ar ... vēstuli) ir paziņojusi, ka vēlas piedalīties šīs regulas pieņemšanā un piemērošanā.

(37a) Saskaņā ar 1. un 2. pantu 21. protokolā par Apvienotās Karalistes un Īrijas nostāju saistībā ar brīvības, drošības un tiesiskuma telpu, kas pievienots Līgumam par Eiropas Savienību un Līgumam par Eiropas Savienības darbību, un neskarot minētā protokola 4. pantu, Īrija nepiedalās šīs regulas pieņemšanā un šī regula tai nav saistoša un nav jāpiemēro.]

(38) Saskaņā ar 1. un 2. pantu Protokolā Nr. 22 par Dānijas nostāju, kas pievienots LES un LESD, Dānija nepiedalās šīs regulas pieņemšanā, un Dānijai šī regula nav saistoša un nav jāpiemēro,

³⁷ Eiropas Parlamenta un Padomes 2000. gada 18. decembra Regula (EK) Nr. 45/2001 par fizisko personu aizsardzību attiecībā uz personas datu apstrādi Kopienas iestādēs un struktūrās un par šādu datu brīvu apriti (OV L 8, 12.1.2001., 1. lpp.).

³⁸ OV L [...], [...], [...]. lpp.

IR PIENĒMUŠI ŠO REGULU.

1. pants

Priekšmets

Ar šo regulu izveido Savienības pārmitināšanas sistēmu trešo valstu valstspiederīgo un bezvalstnieku uzņemšanai dalībvalstu teritorijā ar nolūku šīm personām piešķirt starptautisko aizsardzību.

2. pants

Pārmitināšana

Šajā regulā „pārmitināšana” ir to trešo valstu valstspiederīgo un bezvalstnieku, kuriem nepieciešama starptautiskā aizsardzība, uzņemšana dalībvalstu teritorijā no trešās valsts, uz kuru vai kuras teritorijā šīs personas pārvietotas, ar nolūku šīm personām piešķirt starptautisko aizsardzību.

3. pants

Savienības pārmitināšanas sistēma

Ar šo izveido Eiropas pārmitināšanas sistēmu.

Tajā ietverts regulējums par trešo valstu valstspiederīgo un bezvalstnieku pārmitināšanu uz dalībvalstu teritoriju.

Savienības pārmitināšanas sistēma:

- (a) nodrošina to trešo valstu valstspiederīgo un bezvalstnieku, kuriem nepieciešama starptautiskā aizsardzība, likumīgu un drošu ieceļošanu dalībvalstu teritorijā;
- (b) palīdz mazināt to trešo valstu valstspiederīgo vai bezvalstnieku, kuriem nepieciešama starptautiskā aizsardzība, lielapjoma neatbilstīgas ieceļošanas dalībvalstu teritorijās risku;
- (c) sniedz ieguldījumu starptautiskajās pārmitināšanas iniciatīvās.

4. pants

Reģioni vai trešās valstis, no kurām veicama pārmitināšana

Nosakot tos reģionus vai trešās valstis, no kurām veicama pārmitināšana Savienības pārmitināšanas sistēmas ietvaros, saskaņā ar 7. un 8. pantā norādītajiem īstenošanas aktiem, ņem vērā šādus faktorus:

- (a) personu skaits, kurām ir nepieciešama starptautiskā aizsardzība un kuras ir pārvietotas uz trešo valsti vai tās teritorijā, un šo personu tālāka kustība uz dalībvalstu teritoriju;
- (b) papildināmība ar finansiālu un tehnisku palīdzību trešām valstīm, uz kurām vai kuru teritorijā pārvietotas personas, kurām nepieciešama starptautiskā aizsardzība;
- (c) Savienības vispārējās attiecības ar trešo valsti vai trešām valstīm, no kurām veic pārmitināšanu, un ar trešām valstīm kopumā;
- (d) trešās valsts efektīva sadarbība ar Savienību migrācijas un patvēruma jomā, ieskaitot:
 - i) to trešo valstu valstspiederīgo un bezvalstnieku skaita samazināšana, kas neatbilstīgi šķērso robežu, ieceļojot dalībvalstu teritorijā no attiecīgās trešās valsts;

- ii) apstākļu nodrošināšana pirmās patvēruma valsts un drošas trešās valsts koncepciju piemērošanai to patvēruma pieteikumu iesniedzēju atgriešanai, kuri neatbilstīgi šķērsojuši robežu, ieceļojot dalībvalstu teritorijā no attiecīgās trešās valsts vai uzrādot saikni ar attiecīgo trešo valsti;
 - iii) spēju palielināšana tādu personu uzņemšanai un aizsardzībai, kurām nepieciešama starptautiskā aizsardzība un kuras uzturas šajā valstī, tai skaitā ar efektīvas patvēruma sistēmas izstrādi; vai
 - iv) to trešo valstu valstspiederīgo un bezvalstnieku atpakaļuzņemšanas apjoma palielināšana, kuri neatbilstīgi uzturas dalībvalstu teritorijā, piemēram, noslēdzot un efektīvi īstenojot atpakaļuzņemšanas nolīgumus;
- (e) pārmitināšanas saistību apjoms un saturs, ko uzņēmušās trešās valstis.

5. pants *Atbilstības kritēriji*

Savienības mērķtiecīgu pārmitināšanas shēmu, kas izveidotas saskaņā ar 8. pantu, piemērošanai atbilst šādi trešo valstu valstspiederīgie vai bezvalstnieki:

- (a)
 - i) trešo valstu valstspiederīgie, kuri, pamatoti baidoties no vajāšanas rases, reliģijas, tautības, politisko uzskatu vai piederības kādai noteiktai sociālai grupai dēļ, atrodas ārpus valsts, kuras piederīgie šīs personas ir, vai ārpus minētās valsts daļas, kurā bija šo personu agrākā pastāvīgā dzīvesvieta, un nespēj vai šādu baiļu dēļ nevēlas pieņemt minētās valsts aizsardzību, vai bezvalstnieki, kas, būdami ārpus savas agrākās pastāvīgās dzīvesvietas valsts vai minētās valsts daļas, kurā bija šo personu agrākā pastāvīgā dzīvesvieta, tādu pašu iemeslu dēļ, kā minēts iepriekš, nevar vai šādu baiļu dēļ nevēlas tajā atgriezties vai tajā turpmāk uzturēties, vai, ja tas nav piemērojams,
 - ii) trešo valstu valstspiederīgie, kuri atrodas ārpus valsts, kuras piederīgie šīs personas ir, vai ārpus minētās valsts daļas, kurā bija šo personu agrākā pastāvīgā dzīvesvieta, vai bezvalstnieki, kuri atrodas ārpus savas agrākās pastāvīgās dzīvesvietas valsts vai minētās valsts daļas, kurā bija šo personu agrākā pastāvīgā dzīvesvieta, un attiecībā uz kuriem ir sniegts pietiekams pamatojums, lai uzskatītu, ka attiecīgās personas, ja tās atgrieztos savā izcelsmes valstī vai agrākās pastāvīgās dzīvesvietas valstī, tiem draudētu reāls risks ciest būtisku kaitējumu, un kuri nevar vai šāda riska dēļ nevēlas pieņemt minētās valsts aizsardzību;
- (b) trešo valstu valstspiederīgie un bezvalstnieki, kuri ietilpst vismaz vienā no turpmāk minētajām kategorijām:
 - i) neaizsargātas personas:
 - riskam pakļautas sievietes un meitenes;
 - riskam pakļauti bērni un pusaudži, tostarp nepavadīti bērni;
 - personas, kuras pārcietušas vardarbību un/vai spīdzināšanu, tostarp uz dzimuma pamata;
 - personas, kurām nepieciešama tiesiska un/vai fiziska aizsardzība;
 - personas ar medicīniska rakstura vajadzībām vai invaliditāti; vai
 - personas, kuras ir sociāli un ekonomiski neaizsargātas;

ii) trešo valstu valstspiederīgo, bezvalstnieku vai Savienības pilsoņu, kuri likumīgi uzturas dalībvalstī, ģimenes locekļi:

- laulātais/laulātā vai neprecējies partneris stabilās attiecībās, ja atbilstīgi attiecīgās dalībvalsts tiesību aktiem attiecībā uz trešo valstu valstspiederīgajiem vai bezvalstniekiem neprecētus pārus uzskata par pielīdzinātiem precētiem pāriem saskaņā ar attiecīgās dalībvalsts tiesību aktiem vai praksi;
 - pirmajā atkāpē minēto pāru vai pārmitināmo trešo valstu valstspiederīgo vai bezvalstnieku nepilngadīgie bērni ar nosacījumu, ka viņi ir neprecējušies, un neatkarīgi no tā, vai viņi ir dzimuši laulībā vai ārļaulībā, vai ir adoptēti, kā noteikts attiecīgās valsts tiesību aktos,
 - tēvs, māte vai cits pieaugušais, kas ir atbildīgs par pārmitināmu neprecētu nepilngadīgo, saskaņā ar tās dalībvalsts tiesību aktiem vai praksi, kurā atrodas pieaugušais;
 - pārmitināmo trešo valstu valstspiederīgo vai bezvalstnieku brālis vai māsa vai brāļi vai māsas;
 - pārmitināmie trešo valstu valstspiederīgie vai bezvalstnieki, kuri atrodas sava bērna vai vecāka apgādībā grūtniecības, jaundzimuša bērna, smagas slimības, smagas invaliditātes vai vecuma dēļ, ar nosacījumu, ka šīs ģimenes saites pastāvēja izcelsmes valstī, ka bērns vai vecāks spēj aprūpēt apgādājamo personu un ka attiecīgās personas ir izteikušas savu vēlmi rakstveidā;
- (c) trešo valstu valstspiederīgie vai bezvalstnieki, uz kuriem neattiecas 1951. gada Ženēvas Konvencijas 1. panta D daļas piemērošanas joma, attiecībā uz citu Apvienoto Nāciju struktūru vai aģentūru nodrošināto aizsardzību vai palīdzību, izņemot Apvienoto Nāciju Augsto Komisāru bēgļu jautājumos (*UNHCR*);
- (d) trešo valstu valstspiederīgie vai bezvalstnieki, attiecībā uz kuriem kompetentās iestādes valstī, kurā šīs personas atrodas vai uzturas, nav atzinušas par personām, kam piemīt tāds tiesību un pienākumu apjoms, kāds izriet no šīs valsts pilsonības, vai tam līdzvērtīgs tiesību un pienākumu apjoms.

Dalībvalstis nodrošina šā panta b) punkta ii) apakšpunktā minēto personu ģimenes vienotības uzturēšanu.

6. pants

Izslēgšanas pamati

1. No Savienības mērķtiecīgu pārmitināšanas shēmu, kas izveidotas saskaņā ar 8. pantu, piemērošanas izslēdz šādus trešo valstu valstspiederīgos vai bezvalstniekus:
- (a) personas, attiecībā uz kurām ir pamatots iemesls uzskatīt, ka:
- i) tās ir izdarījušas noziegumu pret mieru, kara noziegumu vai noziegumu pret cilvēci, kā noteikts starptautiskos dokumentos, kuri ietver noteikumus attiecībā uz šādiem noziegumiem;
 - ii) tās ir izdarījušas smagu noziegumu;
 - iii) tās ir vainīgas darbībās, kas ir pretējas Apvienoto Nāciju mērķiem un principiem, kuri izklāstīti Apvienoto Nāciju Statūtu preambulā un 1. un 2. pantā;

- (b) personas, attiecībā uz kurām ir pamatots iemesls uzskatīt, ka tās apdraud tās dalībvalsts kopienu, sabiedrisko kārtību, drošību, sabiedrības veselību vai starptautiskās attiecības, kura izskata pārmitināšanas lietu, ieskaitot gadījumus, kad cita dalībvalsts ir pieprasījusi dalībvalstij, kura izskata pārmitināšanas lietu, izskatīšanas laikā konsultēties ar šo otro dalībvalsti saistībā ar konkrētiem trešo valstu valstspiederīgajiem vai bezvalstniekiem vai īpašām trešo valstu valstspiederīgo vai bezvalstnieku kategorijām, pret kuru pārmitināšanu otrā dalībvalsts ir iebildusi iepriekš norādītā pamatojuma dēļ;
- (c) personas, par kurām Šengenas Informācijas sistēmā vai dalībvalsts nacionālajā datu bāzē ir izdots brīdinājums par iecerēšanas atteikumu;
- (d) personas, kuras ir neatbilstīgi uzturējušās, neatbilstīgi iecerējušās vai mēģinājušās neatbilstīgi iecerēt dalībvalstu teritorijā pēdējo piecu gadu laikā pirms pārmitināšanas;
- (e) personas, kuras jau ir pārmitinājuši cita dalībvalsts, īstenojot šo Regulu, Padomē sanākušo dalībvalstu valdību pārstāvju 2015. gada 20. jūlija secinājumus Nr. 11097/15, 2016. gada 18. marta ES-Turcijas Paziņojumu, Komisijas 2015. gada 15. decembra Ieteikumu C(2015) 9490 vai valsts līmeņa pārmitināšanas shēmu; un
- (f) personas, kuras pēdējo piecu gadu laikā pirms pārmitināšanas dalībvalstis ir atteikušās pārmitināt saskaņā ar šo punktu.

Šā punkta a) apakšpunktu piemēro personām, kas kūda vai citādi piedalās apakšpunktā uzskaitīto noziegumu vai darbību īstenošanā.

2. No Savienības mērķtiecīgu pārmitināšanas shēmu, kas izveidotas saskaņā ar 8. pantu, piemērošanas var izslēgt tos trešo valstu valstspiederīgos vai bezvalstniekus, kuriem var *prima facie* piemērot vienu no šā panta 1. punkta a) vai b) apakšpunktā minētajiem izslēgšanas pamatiem.

7. pants

Savienības ikgadējais pārmitināšanas plāns

1. Pamatojoties uz Komisijas priekšlikumu, Padome iepriekšējā gadā pirms gada, kurā šis plāns īstenojams, pieņem Savienības ikgadējo pārmitināšanas plānu.
2. Savienības ikgadējā pārmitināšanas plānā ietver:
 - (a) pārmitināmo personu maksimālo kopskaitu;
 - (b) detalizētu informāciju par dalībvalstu iesaistīšanos Savienības ikgadējā pārmitināšanas plānā un to ieguldījumu pārmitināmo personu kopskaitā;
 - (c) vispārējās ģeogrāfiskās prioritātes.

8. pants

Savienības mērķtiecīgas pārmitināšanas shēmas

1. Komisija pieņem īstenošanas aktus, ar ko atbilstoši Savienības ikgadējam pārmitināšanas plānam, kas pieņemts saskaņā ar 7. pantu, izveido Savienības mērķtiecīgas pārmitināšanas shēmas. Minētos īstenošanas aktus pieņem saskaņā ar pārbaudes procedūru, kas minēta 15. panta 2. punktā.
2. Savienības mērķtiecīga pārmitināšanas shēma ietver vismaz šādus elementus:

- (a) Savienības mērķtiecīgas pārmitināšanas shēmas detalizēts pamatojums;
- (b) pārmitināmo personu precīzs skaits no maksimālā kopskaita, kas noteikts 7. panta 2. punkta a) apakšpunktā minētajā Savienības ikgadējā pārmitināšanas plānā, kā arī detalizēta informācija par dalībvalstu iesaistīšanos Savienības mērķtiecīgajā pārmitināšanas shēmā;
- (c) norādes uz reģioniem un trešām valstīm, no kurām veicama pārmitināšana, kā minēts 4. pantā;
- (d) vajadzības gadījumā - dalībvalstu savstarpējās vietējās koordinācijas un praktiskas sadarbības kārtība, ko atbalsta [Eiropas Savienības Patvēruma aģentūra] saskaņā ar 12. panta 3. punktu, un kārtība šādiem pasākumiem ar trešām valstīm, *UNHCR* vai citiem partneriem;
- (e) tās trešo valstu valstspiederīgo vai bezvalstnieku īpašās grupas vai īpašo grupu apraksts, kam piemēro Savienības mērķtiecīgo pārmitināšanas shēmu;
- (f) norāde, vai piemērojama 10. pantā noteiktā parastā procedūra vai 11. pantā noteiktā paātrinātā procedūra, vajadzības gadījumā precizējot, kā veicama trešo valstu valstspiederīgo vai bezvalstnieku identificēšana un izvērtējums, un pārmitināšanas lēmumu pieņemšanas termiņš;
- (g) datums, kurā stājas spēkā Savienības mērķtiecīgā pārmitināšanas shēma, un tās darbības ilgums.

9. pants *Piekrišana*

Pārmitināšanas procedūras, kas noteiktas 10. pantā un 11. pantā, piemēro trešo valstu valstspiederīgajiem un bezvalstniekiem, kuri ir snieguši savu piekrišanu pārmitināšanai un vēlāk to nav atsaukuši, tostarp ar atteikumu tikt pārmitinātiem kādā noteiktā dalībvalstī.

10. pants *Parastā procedūra*

1. Īstenojot Savienības mērķtiecīgu pārmitināšanas shēmu, dalībvalstis identificē trešo valstu valstspiederīgos vai bezvalstniekus un izvērtē, vai uz šiem trešo valstu valstspiederīgajiem vai bezvalstniekiem attiecas Savienības mērķtiecīgas pārmitināšanas shēmas piemērošanas joma.

Dalībvalstis var piešķirt priekšrocības trešo valstu valstspiederīgajiem vai bezvalstniekiem, tostarp personām, kurām pastāv:

- (a) ģimenes saites ar trešo valstu valstspiederīgajiem vai bezvalstniekiem vai Savienības pilsoņiem, kas likumīgi uzturas dalībvalstī;
- (b) sociālas vai kultūras saites, vai citas individuālas iezīmes, kas var veicināt integrāciju iesaistītajā dalībvalstī, ar nosacījumu, ka nepastāv diskriminācija kas balstīta uz tādiem iemesliem kā dzimums, rase, ādas krāsa, etniskā vai sociālā izcelsme, ģenētiskas īpašības, valoda, reliģija vai ticība, politisks vai cits viedoklis, piederība nacionālai minoritātei, īpašums, dzimšana, invaliditāte, vecums vai seksuālā orientācija, neskarot atšķirīgu attieksmi, kas nepieciešama pirmajā apakšpunktā minētā izvērtējuma veikšanai;
- (c) īpašas aizsardzības vajadzības vai neaizsargātība.

2. Pēc trešo valstu valstspiederīgo vai bezvalstnieku identificēšanas dalībvalstis reģistrē šādu informāciju par personām, kurām tās plāno piemērot pārmitināšanas procedūru:
- (a) vārds, uzvārds, dzimšanas datums, dzimums, tautība un citi personas dati;
 - (b) katra trešās valsts valstspiederīgā un bezvalstnieka, kurš nav jaunāks par sešiem gadiem, visu pirkstu nospiedumi un sejas attēls;
 - (c) trešās valsts valstspiederīgā personu apliecinoša vai ceļošanas dokumenta veids un numurs; un
 - (d) reģistrācijas datums, reģistrācijas vieta un iestāde, kas veikusi reģistrāciju.

Papildinformāciju, kas ir nepieciešama 3. un 4. punkta īstenošanai, var ievākt arī reģistrācijas laikā.

3. Dalībvalstis izvērtē, vai 2. punktā norādītie trešo valstu valstspiederīgie vai bezvalstnieki atbilst 5. pantā ietvertajiem atbilstības kritērijiem un vai tie nav izslēgti saskaņā ar 6. panta 1. punktu.

Dalībvalstis veic šādu izvērtējumu, pamatojoties uz dokumentāriem pierādījumiem, tostarp, vajadzības gadījumā, uz UNHCR sniegto informāciju par to, vai trešo valstu valstspiederīgie vai bezvalstnieki ir atzīstami par bēgļiem, vai balstoties uz personīgu interviju, vai uz abu procedūru kombināciju.

4. Dalībvalstis lēmumu par trešo valstu valstspiederīgo vai bezvalstnieku pārmitināšanu pieņem, pamatojoties uz 3. punktā minēto izvērtējumu un iespējami īsā laikā un ne vēlāk par astoņiem mēnešiem no šo personu reģistrācijas brīža. Dalībvalstis var pagarināt šo astoņu mēnešu termiņu uz laikposmu, kas nav ilgāks par četriem mēnešiem, ja ir iesaistīti sarežģīti faktiskā vai juridiskā rakstura jautājumi.

5. Dalībvalstis 2. līdz 4. punktos minētos datus glabā piecus gadus no pārmitināšanas datuma.

Beidzoties šim termiņam, dalībvalstis datus dzēš. Datus par personu, kas ieguvusi kādas dalībvalsts pilsonību pirms šā termiņa beigām, dalībvalstis dzēš, tiklīdz dalībvalsts uzzinājusi, ka attiecīgā persona ir ieguvusi šādu pilsonību.

6. Ja tiek pieņemts negatīvs lēmums, attiecīgās personas pārmitināšana netiek veikta.

7. Ja tiek pieņemts pozitīvs lēmums, dalībvalsts:

- (a) personai piešķir bēgļa statusu, ja attiecīgais trešās valsts valstspiederīgais vai bezvalstnieks kvalificējams kā bēglis, vai alternatīvo aizsardzību, ja attiecīgais trešās valsts valstspiederīgais vai bezvalstnieks ir tiesīgs uz alternatīvo aizsardzību. Dalībvalsts informē attiecīgo trešās valsts valstspiederīgo vai bezvalstnieku par šo lēmumu. Tiklīdz attiecīgā persona ir ieceļojusi dalībvalsts teritorijā, šādam lēmumam par bēgļa statusa vai alternatīvās aizsardzības statusa piešķiršanu ir tāda pati nozīme kā lēmumam par bēgļa statusa vai alternatīvās aizsardzības statusa piešķiršanu, kas minēts Regulas (ES) Nr. XXX/XXX [Kvalifikācijas regulas] 13. un 19. pantā;
- (b) piedāvā gādāt par ceļojuma organizēšanu, tostarp veikt medicīniskās pārbaudes par piemērotību ceļošanai, un nodrošina bezmaksas pārvietošanu uz tās teritoriju; šāds piedāvājums vajadzības gadījumā ietver arī procedūras atvieglošanu izceļošanai no trešās valsts, no kuras tiek uzņemts trešās valsts valstspiederīgais vai bezvalstnieks;

- (c) piedāvā trešo valstu valstspiederīgajiem vai bezvalstniekiem pirmsizceļošanas orientācijas programmu, kas var ietvert informāciju par šo personu tiesībām un pienākumiem, valodu apmācību un informāciju par dalībvalsts sociālo, kultūras un politisko iekārtu.
8. Parastās procedūras piemērošanas nolūkā dalībvalstis pirms trešo valstu valstspiederīgo vai bezvalstnieku identificēšanas var pieprasīt *UNHCR* vai vajadzības gadījumā [Eiropas Savienības Patvēruma aģentūrai] vai attiecīgām starptautiskām struktūrām dalībvalstīm sniegt nosūtījumu par tādiem trešo valstu valstspiederīgajiem vai bezvalstniekiem, saistībā ar kuriem minētās struktūras ir pilnībā izvērtējušas šādus apstākļus:
- (a) vai šīs personas ietilpst Savienības mērķtiecīgas pārmitināšanas shēmas piemērošanas jomā; un
- (b) vai šīs personas ietilpst kādā no 5. panta b) - i) apakšpunktā minētajās neaizsargātu personu kategorijās.
- Dalībvalstis turklāt var pieprasīt *UNHCR* pilnībā izvērtēt, vai trešo valstu valstspiederīgie vai bezvalstnieki, par kuriem *UNHCR* sniedzis nosūtījumu, kvalificējas bēgļu statusam 1951. gada Ženēvas Konvencijas 1. panta izpratnē.
- Dalībvalstis var arī pieprasīt, lai cita starpā tiktu ņemti vērā kritēriji, kas noteikti 1. punkta a) - c) apakšpunktā.
9. Komisija ir pilnvarota saskaņā ar 14. pantā noteikto procedūru pieņemt deleģētos aktus, kuru mērķis ir vajadzības gadījumā pielāgot pārmitināšanas procedūru apstākļiem tajā trešajā valstī, no kuras veic pārmitināšanu.

11. pants

Paātrinātā procedūra

Gadījumos, kad Komisijas īstenošanas akts, ar kuru izveido Savienības mērķtiecīgu pārmitināšanas shēmu, paredz paātrināto procedūru un, atkāpjoties no 10. panta, dalībvalstis:

- (1) neizvērtē, vai trešo valstu valstspiederīgie vai bezvalstnieki atbilst prasībām, kas minētas 5. panta a) - i) apakšpunktā;
- (2) nepieprasa *UNHCR* izvērtēt, vai trešo valstu valstspiederīgie vai bezvalstnieki ir kvalificējami kā bēgļi 1951. gada Ženēvas Konvencijas 1. panta izpratnē;
- (3) pieņem lēmumu par pārmitināšanu iespējami īsā laikā un ne vēlāk par četriem mēnešiem no trešās valsts valstspiederīgā reģistrācijas brīža, kas minēts 10. panta 2. punktā; dalībvalstis var pagarināt šo četru mēnešu termiņu par laikposmu, kas nav ilgāks par diviem mēnešiem, ja ir iesaistīti sarežģīti faktiska vai juridiska rakstura jautājumi.
- (4) attiecīgajiem trešo valstu valstspiederīgajiem vai bezvalstniekiem piešķir alternatīvās aizsardzības statusu.

Alternatīvās aizsardzības statusu, kas piešķirts, pamatojoties uz 4. punktu, uzskata par izbeigtu, ja ir pieņemts galīgais lēmums par šī statusa saņēmēja starptautiskās aizsardzības pieteikumu.

12. pants
Operatīvā sadarbība

1. Lai sekmētu Savienības mērķtiecīgu pārmitināšanas shēmu īstenošanu, dalībvalstis norīko nacionālos kontaktpunktus un var izlemt norīkot sadarbības koordinatorus trešās valstīs.
2. [Eiropas Savienības Patvēruma aģentūra] var sniegt atbalstu dalībvalstīm, tostarp koordinējot dalībvalstu savstarpējo tehnisko sadarbību, palīdzot tām īstenot Savienības mērķtiecīgas pārmitināšanas shēmas un veicinot infrastruktūras kopīgu lietojumu saskaņā ar [Regulu (ES) Nr. XXX/XXX (ES Patvēruma aģentūras regula)³⁹].
3. Lai īstenotu Savienības mērķtiecīgas pārmitināšanas shēmas un īpaši lai īstenotu pirmsizceļošanas orientācijas programmas, veiktu medicīniskās pārbaudes par piemērotību ceļošanai, gādātu par ceļojuma organizēšanu un veiktu citus praktiskus pasākumus, dalībvalstīm var sniegt atbalstu partneri, ievērojot saskaņā ar 8. panta 2. punkta d) apakšpunktu izveidotu Savienības mērķtiecīgu pārmitināšanas shēmu vietējās koordinācijas un praktiskās sadarbības kārtību.

13. pants
Pārmitināšanas augsta līmeņa komiteja

1. Tiek izveidota Pārmitināšanas augsta līmeņa komiteja, kuras sastāvā ir Eiropas Parlamenta, Padomes, Komisijas, Savienības Augstā pārstāvja ārlietās un drošības politikas jautājumos un dalībvalstu pārstāvji. Tajā var pieaicināt arī [Eiropas Savienības Patvēruma aģentūru], UNHCR un IOM. Augsta līmeņa pārmitināšanas komitejas sanāksmēs aicina piedalīties Islandes, Lihtenšteinas, Norvēģijas un Šveices pārstāvjus, ja tie ir norādījuši nodomu iesaistīties Savienības ikgadējā pārmitināšanas plāna īstenošanā.
2. Pārmitināšanas augsta līmeņa komiteju vada Komisija. Komitejas sanāksmes notiek pēc vajadzības, pamatojoties uz Komisijas uzaicinājumu vai dalībvalsts pieprasījumu, un vismaz vienreiz gadā.
3. Komisija apspriežas ar Pārmitināšanas augsta līmeņa komiteju par jautājumiem, kas saistīti ar Savienības pārmitināšanas sistēmas īstenošanu.

14. pants
Deleģēšanas īstenošana

1. Pilnvaras pieņemt deleģētos aktus Komisijai piešķir, ievērojot šajā pantā izklāstītos nosacījumus.
2. Komisiju pilnvaro pieņemt 10. panta 9. punktā minētos deleģētos aktus uz neierobežotu laiku pēc šīs regulas stāšanās spēkā.
3. Eiropas Parlaments vai Padome jebkurā laikā var atsaukt 10.panta 9. punktā minēto pilnvaru deleģēšanu. Ar lēmumu par atsaukšanu izbeidz tajā norādīto pilnvaru deleģēšanu. Lēmums stājas spēkā nākamajā dienā pēc tā publicēšanas *Eiropas Savienības Oficiālajā Vēstnesī* vai arī vēlākā dienā, kas norādīta lēmumā. Tas neskar jau spēkā esošos deleģētos aktus.

³⁹ OV L [...], [...], [...]. lpp.

4. Pirms deleģēta akta pieņemšanas Komisija apspriežas ar katras dalībvalsts norīkotajiem ekspertiem saskaņā ar 2016. gada 13. aprīļa Starpinstitūciju nolīgumā par labāku likumdošanas procesu paredzētajiem principiem⁴⁰.
5. Tiklīdz Komisija pieņem deleģēto aktu, tā par to vienlaikus paziņo Eiropas Parlamentam un Padomei.
6. Saskaņā ar 10.panta 9. punktu pieņemts deleģētais akts stājas spēkā tikai tad, ja divu mēnešu laikā no dienas, kad minētais akts paziņots Eiropas Parlamentam un Padomei, ne Eiropas Parlaments, ne Padome nav izteikuši iebildumus, vai ja pirms minētā laikposma beigām gan Eiropas Parlaments, gan Padome ir informējuši Komisiju par savu nodomu neizteikt iebildumus. Pēc Eiropas Parlamenta vai Padomes iniciatīvas šo laikposmu pagarina par diviem mēnešiem.

15. pants

Komitejas procedūra

1. Komisijai palīdz komiteja. Minētā komiteja ir komiteja Regulas (ES) Nr. 182/2011 izpratnē.
2. Ja ir atsauce uz šo punktu, piemēro Regulas (ES) Nr. 182/2011 5. pantu.

16. pants

Asociācija ar Islandi, Lihtenšteinu, Norvēģiju un Šveici

Islandi, Lihtenšteinu, Norvēģiju un Šveici aicina tikt asociētām Savienības ikgadējā pārmitināšanas plāna īstenošanā. Šādā asociācijā pienācīgi ņem vērā šīs regulas pamatelementus, it īpaši tos, kas ir saistīti ar pārmitināšanas procedūru un pārmitināto personu tiesībām un pienākumiem.

17. pants

Grozījumi Regulā (ES) Nr. 516/2014

Regulu (ES) Nr. 516/2014 groza šādi:

- (1) regulas 1. pantā dzēš 2. punkta d) apakšpunktu.
- (2) regulas 2. pantu groza šādi:
 - (a) panta a) apakšpunktu aizstāj ar šādu:

„a) „pārmitināšana” ir to trešo valstu valstspiederīgo vai bezvalstnieku, kuriem nepieciešama starptautiskā aizsardzība, uzņemšana no trešās valsts, uz kuru vai kuras teritorijā šīs personas pārvietotas, kādas dalībvalsts teritorijā ar nolūku šīm personām piešķirt starptautisko aizsardzību”.
 - (b) pantam pievieno šādus aa) un ab) apakšpunktus:

„aa) „Savienības pārmitināšanas sistēma” ir Savienības pārmitināšanas sistēma, kas izveidota saskaņā ar [Regulu (ES) Nr. XXX/XXX (Pārmitināšanas sistēmas regula)];

ab) „Savienības mērķtiecīga pārmitināšanas shēma” ir Savienības mērķtiecīga pārmitināšanas shēma, kas izveidota saskaņā ar [Regulas (ES) Nr. XXX/XXX (Pārmitināšanas sistēmas regulas)] 15. panta 2. punktu”.

⁴⁰ OV L 123, 12.5.2016., 1. lpp.

- (3) regulas 17. pantu aizstāj ar šādu:
- “17. pants
- Resursi Savienības pārmitināšanas sistēmai
1. Papildus dalībvalstu piešķirumam, kas aprēķināts saskaņā ar 15. panta 1. punkta a) apakšpunktu, dalībvalstis par katru personu, kas pārmitināta saskaņā ar Savienības mērķtiecīgu pārmitināšanas shēmu, saņem fiksētu summu EUR 10 000 apmērā.
 2. Šā panta 1. punktā noteikto summu dalībvalstīm piešķir ar atsevišķiem finansēšanas lēmumiem, ar ko apstiprina šo valstu pārskatītās programmas saskaņā ar procedūru, kas izklāstīta Regulas (ES) Nr. 514/2014 14. pantā.
 3. Katra dalībvalsts, kurai ir piešķirta 1. punktā noteiktā summa, 39. pantā minētajos gada pārskatos iekļauj to personu skaitu, kas kvalificējas šīs summas saņemšanai. Šīs summas pārvietošana citiem pasākumiem saskaņā ar valsts programmu nav iespējams, ja vien to nav skaidri apstiprinājusi Komisija, pārskatot šādu valsts programmu.
 4. Dalībvalstis glabā informāciju, kas nepieciešama pienācīgai pārmitināto personu identificēšanai un pārmitināšanas datuma noteikšanai.
 5. Piešķirumi, kas veikti pirms [Regulas (ES) Nr. XXX/XXX (Pārmitināšanas sistēmas regulas)] spēkā stāšanās datuma, netiek skarti.”
- (4) terminu „Savienības pārmitināšanas programma” aizstāj ar terminu „Savienības pārmitināšanas sistēma”.
- (5) regulas III pielikumu svītros.

18. pants

Izvērtēšana un pārskatīšana

1. Komisija līdz 2018. gada 31. decembrim iesniedz Eiropas Parlamentam un Padomei ziņojumu par šīs regulas piemērošanu dalībvalstīs.
2. Dalībvalstis sniedz Komisijai un [Eiropas Savienības Patvēruma aģentūrai] nepieciešamo informāciju 1. punktā minētā ziņojuma izstrādāšanai, papildus informācijai, kas tiek sniegta [Eiropas Savienības Patvēruma aģentūrai] par trešo valstu valstspiederīgo un bezvalstnieku skaitu, kas faktiski pārmitināti ik nedēļu, kā noteikts [Regulas (ES) Nr. XXX/XXX (Dublinas Regulas) 22. panta 3. punktā].
3. Pamatojoties uz Komisijas priekšlikumu un ņemot vērā 1. punktā minēto ziņojumu, Eiropas Parlaments un Padome pārskata šo regulu līdz 2020. gada 30. jūnijam.

19. pants

Stāšanās spēkā

Šī regula stājas spēkā [...] dienā pēc tās publicēšanas *Eiropas Savienības Oficiālajā Vēstnesī*.

Šī regula uzliek saistības kopumā un ir tieši piemērojama dalībvalstīs saskaņā ar Līgumiem.

Briselē,

*Eiropas Parlamenta vārdā —
priekšsēdētājs*

*Padomes vārdā —
priekšsēdētājs*